

AVE MARIA

September

1950

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

Dupl.

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

*

Naslov - Address:
AVE MARIA
Box 608
Lemont, Illinois
Telephone: Lemont 494

*

Naročnina - Subscription rate:
U.S.A. - \$2.50 letno
Izven U.S.A. - \$3.00 letno

*

Naročnina Tvoja je dar v
podporo ubožnejšim sloven-
skim fantom, ki se obrazujejo
za slovenske duhovnike v le-
montskem semenišču.

*

Naročnikov in dobrotnikov
se spominjamo v lemontskem
samostanu v svojih molitvah,
pri sv. mažah in pri drugih
duhovnih opravilih.

*

Urednik - Editor:
FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.
Upravnik - Business Manager:
FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

*

Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

SEPTEMBER, 1950

LETNIK 42

VSEBINA

Evangeljski prizori	1
Sveti Štefan, ogrski kralj - P. Alojzij, o.f.m.	3
Nova maša v New Yorku - P. Fortunat, o.f.m.	5
Slovesnost nove maše v Lemontu - P. Odilo, o.f.m.	8
Duhovnik - Dr. Gregorij Rožman	12
Romarski zvonovi	14
Sin, ne pozabi bolečin svoje matere	19
150-letnica Slomškovega rojstva - P. Odilo, o.f.m.	21
Pohojeni nagelni - Lojze Zajec	25
Lemontski odmevi	26
Kramljanje na zapečku	29

Published once monthly - twice in October - by the
Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the
interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office
of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at special rate of postage pro-
vided for in section 1103, act of October 3, 1917.
Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

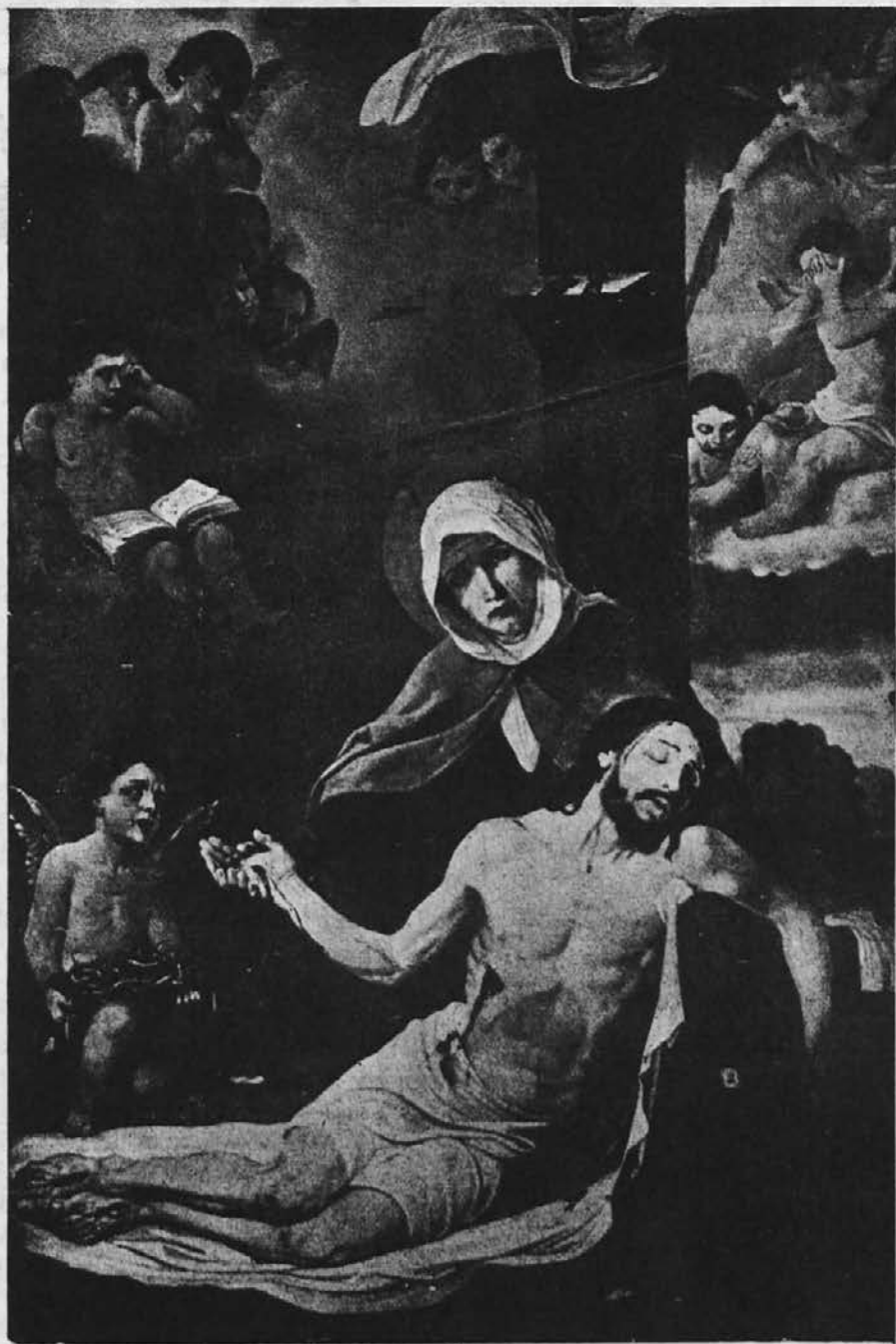

“Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci...”

JEZUS JE BIL tako potrpežljiv in usmiljen. Sama ljubezen ga je bila. Zlasti do grešnikov. Nič ni pomišljal in je sam napravil prvi korak, da je le videl v človekovem srcu drobno iskrico dobre volje. Čim je grešnik vsaj v duhu padel pred Gospodom na kolena in Ga prosil odpuščanja, ga je dvignil z ljubeznivo besedo: “Odpuščeno ti je. Pojdi in ne greši več!” Iz javne grešnice Magdalene je napravil spokornico in svetnico, iz surovega cestnarja Mateja svojega apostola in mučenca. Ni se zmenil za očitke, da zahaja v hiše grešnikov in je z njimi.

Enega pa Gospod ni mogel trpeti: hinavščine, ki svoje grehe trdovratno zakriva v plašč kreposti in dobrih del. Le premišljajmo danes palestinski prizor, ki nas mora navdati s svetim strahom. Kristus sedi med svojimi učenci in množico, ki Ga poslušajo. Ob strani pa stojijo farizeji in pismouki, ki se jih vse boji, vse spoštuje - vsaj na videz - kot pobožne gorečnike. Samo eden se jih ne boji - Sin božji. Kako neusmiljeno pokaže s prstom nanje, kako neustrašeno jih razkrije, da izpolnjujejo božjo postavo le na zunaj, da so “pobeljeni grobovi” in znotraj “polni gnusobe.” Sveta jeza žari iz Njegovih oči: voditelji ljudstva so, slišijo Njegov nauk in vidijo čudeže, pa nočejo odstopiti od svojega življenja... Kako neizprosna je Gospodova beseda: “Gorje vam, hinavci!... Dajete desetino, pa ste opustili to, kar je v postavi važnejše: pravico in usmiljenje in zvestobo... Kače, gadja zalega, kako boste ubežali peklenski pogubi?”

Jezusova sveta jeza nad hinavskimi farizeji mora pomagati tudi nam, da pregledamo svojo notranjost. Kaj nismo farizejem velikokrat podobni? Dandanes je na svetu toliko hinavščine; na vsak korak naletiš na laž, na neodkritosrčnost, nepoštenost, nezvestobo... Žal se tudi katoličani ne razlikujemo od drugovercev, čeprav vemo, kako je sodil o farizejih Kristus. Padimo z zgledom svete spokornice Magdalene predenj na kolena in Ga prosimo odpuščanja. Tako ne bomo slišali iz Njegovih ust oni strašni in pretresljivi “Gorje!”, ampak ljubeznive besede odpuščanja.

ŽALOSTNA MATI BOŽJA

Sveti Štefan, ogrski kralj

2. SEPTEMBRA

ŠTEFANA moramo šteti med najmodrejše vladarje desetega stoletja. Skrbel je za bodočnost svoje države in ji dal primerno ustavo. Deželo je razdelil v okraje, uredil je upravo in sodstvo. Za zločince je določil ostre kazni. Gledal je na to, da je povsod vladala pravičnost.

Ko so Madžari zasedli sedanjo Ogrsko, so bili še pogani. Njih knez Geiza je prejel sveti krst in dovolil misijonarjem vstop v deželo. Krščanstvu je pomagal do zmage njegov sin Štefan. Že v prvi mladosti so ga poučevali v sveti veri in vzgajali v krščanskih čednostih. Bil je dobrega srca, obsojal je vsako krivico in branil podložnike celo nasproti očetu, ki je včasih z njimi pretrdo ravnal.

Oče je umrl, ko je imel Štefan komaj devetnajst let. Prevzeti je moral vlado. Za glavno nalogo si je določil pokristjanjenje naroda in po deželi razposlal misijonarje. Vabil je podložnike, naj zapuste malike, priznajo Jezusa za Boga in se dajo

krstiti. Misijonsko delo je rodilo lepe uspehe, a tudi nasprotnikov ni manjkalo. Nekateri poganski velikaši so se mu uprli in zbrali veliko upornikov. Štefan je sklical svoje zveste podložnike, na boj pa se je pripravljaj tudi z molitvijo, pokoro in miloščino. Za srečen izid vojne se je priporočil svetemu Martinu in svetemu Juriju. Za bojni klic si je izbral ime Marijino.

Bog mu je podelil zmago nad mnogo močnejšim sovražnikom. Po odločilni zmagi je misijonsko delo dobro uspevalo. Štefan je sezidal več lepih cerkva, med njimi stolnico v Ostrogonu, posvečeno Materi božji. Ko je večina ogrskega naroda sprejela Kristusov nauk, je Štefan poslal v Rim poslance, da poročajo o izvršenem delu. Papež Silvester II. se je razveselil, ko je slišal, kako se je krščanstvo razširilo. Štefanu je podelil naslov kralja in mu poslal dragoceno krono, s katero so ga na praznik Marijinega vnebovzjetja slovesno kronali za prvega ogrskega kralja. Kralj pa je proglasil Marijo za zavetnico vsega ogrskega kraljestva. V spomin na ta dogodek je ukazal kovati zlat in srebrn denar s podobo Matere božje.

Čeprav je bil miroljuben, je moral spet prijeti za orožje. Njegov stric, ki je bil še pogan, ni hotel priznati njegovih odredb. Skušal je kar mogoče ovirati širjenje krščanstva. Kralj je bil prisiljen začeti vojno, v kateri je nasprotnika ujel in

njegovo deželo združil z Ogrsko. Kmalu nato mu je napovedal vojno nemški cesar Konrad II. in prišel na Ogrsko. Štefan je hotel vojskovanje preprečiti, zato je ukazal moliti za mir po vseh cerkvah. On sam se je s trdnim zaupanjem zatekel k patroni svoje države in jo prisrčno prosil, naj varuje deželo, ki je Njena. Molil je: "O, velika Gospa nebes in zemlje! Ako Ti je dopadljivo, da bi sovražnik razdejal kraljestvo in pokončal na novo zasajeni vinograd Tvojega Sina, zgodi se! Vendar ne dopusti, da bi bilo tega krivo moje preravno zaupanje vate, ampak razodeni, da Ti hočeš tako imeti. Ako pastir zavoljo svojih grehov zasluži tolikšno kazen, naj sam trpi; nedolžne ovčice pa naj ne bodo kaznovane zaradi njega!" Res se mu je posrečilo, da je s cesarjem sklenil mir in Nemci so odšli iz dežele.

Ko je deželo versko in politično uredil, se je nameraval umakniti v samoto, da bi se nemoteno pripravljaj na smrt, vladopa izročiti edine mu sinu Emeriku. Ta se je odlikoval po svetem življenju, posebno čistosti, in je bil pri vseh priljubljen. Šest dni pred slovesnim kronanjem pa je Emerik umrl. Tako Štefan ni mogel v samoto, ampak je vladal še sedem let, prav do svoje smrti.

Pred smrtjo je poklical k sebi škofo in plemiče ter jim kot skrbni oče priporočal, naj bodo zvesti Jezusu Kristusu in pokorni papežu; naj ljubijo pravico, naj bodo vneti v molitvi in v češčenju Matere božje. Potem je molil: "O, moja preljuba, vse

časti vredna Gospa! Ker si Kraljica nebes in zemlje in Varuhinja vsega sveta, zato priporočam Tvoji ljubezni in Tvojemu varstvu sveto Cerkev z vsemi predstojniki in pastirji, kateri jo vladajo. Pa tudi to kraljestvo z vso gosposko in z ljudstvom, ki v njem prebiva in od katerega se zdaj poslavljam. Svojo dušo pa izročam v Tvoje roke."

Kakor je Marijo častil v življenju, tako je bila tudi njegova zadnja beseda: Marija. Umrl je na praznik Marijinega vnebovzeta leta 1038. Pokopali so ga v Marijini cerkvi v stolnem Belem gradu, ki jo je bil on sezidal. Ljudstvo je za njim splošno žalovalo. Že čez 45 let je papež njega in njegovega sina Emerika prištel med svetnike. Ko so čez nekaj let odprli njegov grob, je truplo že razpadlo, desnica, s katero je storil toliko dobrega, pa je bila nestrohnela.

Po njegovi smrti so pogani spet dobili večji vpliv. Pokristjanjenje Ogrske je dovršil šele sveti kralj Ladislav, ki je ustanovil tudi zagrebško škofijo.

Svetega Štefana slikajo v kraljevi obleki, s krono na glavi in s kraljevim žezlom v roki.

P. ALOJZIJ o. f. m.

Ne številni, ampak hudobni otroci so grobokopi staršev, taki namreč otroci, ki so jih sami določili. En ali dva otroka, ki so jih sami hoteli, delajo staršem večje preglavice, kot osem ali deset otrok božjih.

MISIJSKI NAMENI

ZA LETO 1950

SEPTEMBER

Molimo za pokristjanjenje Indijancev

v Srednji in Južni Ameriki.

Nova maša

v New Yorku

P. FORTUNAT, o.f.m.

NA PETO POBINKOŠTNO nedeljo, 2. julija 1950., je v naši skromni slovenski farni cerkvi sv. Cirila opravil svojo prvo daritev p. Inocencij Ferjan. Našega novomašnika že poznate, saj je njegovo preteklost z jedrnatimi besedami opisal pojoči misijonar p. Odilo v zadnji številki Ave Maria. Oni, ki ste se lahko udeležili novomašne slovesnosti, ste ga pa še bolj spoznali med novomašno pridigo.

Za slovesnost nove maše se je fara lepo pripravila. Bilo je toliko sodelavcev, ki so pomagali pri okrasitvi cerkve in dvorane in pri drugih pripravah, da je premalo prostora, da bi vse naštel in se vsakemu posebej zahvalil. Reči je treba samo: Naši farani so velikodušni. Zato smo pa za novo mašo lahko vse lepo pripravili, da je bil zadovoljen novomašnik in z njim tudi vsi, ki so se lahko udeležili novomašne slovesnosti.

Kako je bil novomašnik sprejet v soboto prvega julija, ne smem preveč opisovati. Prišel je namreč takrat, ko sva se s p. Bernardom menila, kako pokoro bova naložila

Novomašnik p. Inocenc deli svoj novomašni blagoslov svojim duhovnim staršem v New Yorku, Mr. in Mrs. Škrabetu.

novomašniku in njegovemu predstojniku in pridigarju p. Alojziju Medicu. Mi smo namreč mislili, da bi lahko preje prišla. In ker jih še ni bilo v soboto zjutraj, se je nakaterih kar polaščala nervoznost: kaj pa če se kaj zgodilo? Kaj če zamudita vlak. Še celo Katie se je vznemirjala in bila v skrbeh. Dobro, da znam vsaj malo tolažiti, da vznemirjenje ni bilo še večje. Torej o sprejemu ni vredno dosti govoriti. Nekaj pa bi bilo dobro omeniti, preden začnem opisovati glavno slovesnost. In to je večerja, ki jo je pripravila Mrs. Škrabe pod "nadzorstvom" našega "brata" Janeza Krvine. Večerja je bila namreč tako dobra, da sem ugotovil, da znam slabo kuhati. Same dobrote so prišle na mizo. Še celo p. Bernard, ki nima nobenega okusa in misli, da so samo vampi dobri, je bil kar zamaknjen v svoj krožnik, in je pohvalil svojega edinega sovražnika, ki ga ima na svetu, in to je: vrščo župo.

Sedaj je pa uvoda dosti. Sicer bi se dalo še marsikaj povedati; kdor hoče še kaj zvedeti, naj pride vprašat na osmo.

Naslednji dan, v nedeljo 2. julija, sta bila cerkev in hiša v slovesnem razpoloženju. Ob pol desetih so se oglasili naši "zvonovi". Tako lepo se po cerkvi in hiši in še na cesto razlegalo ubrano pritrkovanje. Tako lepo so pritrkovali, kakor včasih na Šmarni gori. Morda bo kdo vprašal: kje imate pa zvonik in pa zvonove, saj zanje ni bilo nobene koletke. Naši zvonovi so zelo skromni. Ravno takšni so, kot smo jih imeli v taborišču (camp) na Koroškem in na Tirolskem. To so obešene zveneče palice, iz katerih sta Tone in Tine priklivala tako ubrane glasove, da so ljudje v duhu poromali nazaj v preteklost, ko so v svoji domači fari ob praznikih in raznih slovesnostih poslušali ubrano pritrkovanje.

Ob tričetrtna deset se je začela pomikati skromna procesija iz župnišča v cerkev. Oglasile so se orglje in cerkveni pevski zbor, kateremu so priskočili na pomoč člani pevskega društva Domovine, je zapel "Novi mašnik bod' pozdravljen". Na sredi cerkve so čakale v špalirju deklice v belih oblekah. Procesija se je ustavila, orglje so utihnile; k novomašniku je stopila Ravnikarjeva; v imenu vse fare je pozdravila novomašnika in mu izročila novomašni križ, ki so ga podarili duhovni starši Mr. in Mrs. Škrabe. Lepe besede Ravnikarjeve so nas ganile. Marsikatero oko je bilo solzno. Nato so se zopet oglasile orglje. Pevci so zapeli drugo kitico pesmi "Novimašnik bod' pozdravljen." Nato je duhovščina odmolila molitev k sv. Duhu. Po molitvi je začel p. Alojzij novomašno pridigo. Jasna in lepa slovenska beseda je odmevala po cerkvi. Med pridigo je pridigar prosil novomašni blagoslov zase, za duhovne starše in za

vse vernike. Najlepši je bil prizor, ko se je novomašnik približal duhovnim staršem in nad njima stegnil roke in jima podelil blagoslov. Nato se je začela maša. V cerkvi je bilo precej vroče, a to vernikov ni prav nič motilo. Za tako lepo slovesnost se spleča nekaj žrtvovati.

Po maši so se začeli zbirati gostje v dvorani. Dvorana je bila lepo okrašena. Stene in strop so bile prepletene z rumenimi in belimi trakovi. Tudi oder je bil okrašen z simboli, ki predstavljajo daritev sv. maše. Na modri zavesi so bile zapisane z zlatimi črkami Gregorčičeve besede: "Daritev bodi ti življenje celo."

Ob dvanajsti uri so se gostje posedli po svojih prostorih. Mize so bile že obložene. Ko se je med vrati prikazal novomašnik v spremstvu svojih duhovnih starišev in duhovščine, smo vsi vstali in s ploskanjem pozdravili novomašnika. Ko so prišli ti zadnji na svoje prostore, smo skupno odmolili Angeljsko češčenje in molitev pred jedjo. Takoj po molitvi smo napili novomašniku in na njegovo zdravje izpraznili kupico dobrega "Manhattna". Pevci se niso mogli premagati. Zapeli so: "Kolko kapljic tolko let."

Nato smo pa začeli s kosilom. Kaj vse in koliko so spravile na mizo naše dobre kuharce in kelnarce, je pa res težko popisati. Seveda vsega tega ne bi bilo, ako nebi imeli v kuhinji požrtvovalne Mrs. Zakrajšek, ki je dokazala, da ne zna samo pisati receptov, temveč tudi obložiti mizo zokusnimi jedmi, in to tako, da so stroški v primeri s tem, kar pride na mizo, res nizki. Mrs. Zakrajšek, naj Vam bo tudi izrečená v Ave Maria iskrena zahvala, da ste nam omogočili tako lep banket; najtežje breme novomašne slovesnosti ste nosili Vi. Pripraviti tako dobro kosilo za toliko ljudi (saj nas je bilo čez sto) je res umetnost. Naše dobre

gospodinje so napekle toliko pofic, krofov in flancotov, da smo v farovžu še Fourth of July dobro praznovali. Vsem: najlepša hvala! Toliko Vas je sodelovalo, da vas ni mogoče naštet.

Med kosilom pa nismo samo jedli in pili (tudi za pijačo je bilo dobro preskrbljeno); poslušali smo tudi lepe besede, s katerimi so govorniki in govornice izrekli svoje čestitke in želje našemu novomašniku. Govorili so v naslednjem redu:

1. Mr. Tassotti je kot cerkveni odbornik govoril v imenu fare.

2. V imenu društva Marije Pomagaj je izrekla čestitke v ubranih besedah Mrs. Capuder.

3. Za društvo sv. Ane se je oglašila k besedi Mrs. Veronika Kunz.

4. V imenu društva Domovine je govoril predsednik Mr. Capuder.

5. Izbrana govor na novomašnika je imel Mr. Janez Jenko, ki je povdaril, da je v današnjih časih potreben heroizem vsakemu, ki se odloči za duhovniški poklic.

6. V imenu študentov je spregovoril Mr. Jože Kostelc. On je govoril v imenu "zverinjaka." V taborišču so imeli studentje posebno barako, katere komandant sem bil jaz. Ker sem premalo krotil živahne študente, so imenovali našo barako "zverinjak". Vesel sem bil, da je lahko prišel na novo mašo vsaj en zastopnik "zverinjaka". Naš novomašnik je namreč kot študent tudi nekaj časa stanoval v "zverinjaku". Jože, upam, da nas boš še katerikrat obiskal.

7. Nekaj besed je spregovoril tudi dr. Jože Basaj. V kratkih besedah nam je naslikal lastnosti, ki so potrebne duhovniku v današnjem času.

8. Tudi lemontski guardian je povedal nekaj misli. Delal je tudi reklamo za romanje v Lemont. Dejal je namreč: če sva prišla midva tako daleč, zakaj ne bi še vi prišli v Lemont. P. guardian, ako nas pridete iskat s samostansko karo, bo toliko kandidatov za romanje, da jih boste

težko peljali na ameriško Brezje.

9. P. Bernard se pa trudi, da bi bil čim bolj skromen. Rekel mi je: "Ako že hočete, da bom govoril, me dajte na zadnje mesto." V svojem govoru nam je opisal razne slike; najlepša je bila ona, v kateri je opisal hvaležnost novomašnikove matere duhovnim staršem Mr. in Mrs. Škrabe, ki sta sprejela nase to breme. Je to res breme v pravem pomenu besede, a ona dva sta prepričana in čutita, da je to breme prijetno.

10. P. Bernard je mislil, da bo kot govornik nastopil zadnji, pa se je zmotil. Zakaj nazadnje je še enkrat spregovoril Mr. Tassotti v imenu društev sv. Jožefa in sv. Petra.

Nato se je novomašnik vsem zahvalil. Duhovnim staršem pa je naredil lepo presenečenje. Med svojim govorom jim je izročil lepo diplomu, na kateri je uradno potrjeno, da sv. Oče Pij XII. podeljuje duhovnim staršem Mr. in Mrs. Škrabetu apostolski blagoslov s popolnim odpustkom.

Po govorih smo se še malo pokrepčali in utešili žejo, nato smo pa šli v cerkev. Ob treh popoldan je imel mašnik pete litanije Srca Jezusovega z zahvalno pesmijo.

Po litanijah smo se znova zbrali v dvorani in dolgo prepevali slovenske narodne pesmi.

Vsi so bili s slovesnostjo zadovoljni. Ko so mi ob odhodu segali v roko, so se lepo zahvaljevali in spraševali, kedaj bo na osmi zopet kaka prireditvev. Ob slovenski besedi in ob slovenski pesmi našim faranom zaživijo mnogi lepi spomini, ki jih v duhu za nekaj trenutkov prestavijo v našo lepo domovino, ki je sedaj vsa ponižana v trpljenju.

Vsem, ki ste kakorkoli omogočili, da je bila slovesnost nove maše lepa, najiskrenejša hvala. Če kar naprej vas vabim na vsako prireditvev, ki bo v naši dvorani. Upam, da bo na osmi še lušno, samo ta vročina naj mine.

Slovesnost nove maše

v Lemontu

Med petjem glorijske

NAŠ DRUGI LETOŠNJI novomašnik p. Bazilij Valentin OFM bi niti pri Sv. Antonu na Viču ne imel take slovesnosti, kot jo je imel dne 9. julija pri Mariji Pomagaj na ameriških Brezjah. Saj je bilo pa res popolnoma kakor doma. Samo mame novomašnikove je manjkalo. Pa jo je nadomestovala naša skupna slovenska Mati: Marija Pomagaj. Na novo mašo je prihitelo posebno veliko novih naseljencev - beguncev. Bilo jih je gotovo nad dve sto. Saj je novomašnik delil skozi dolga štiri leta z njimi težko usodo begunstva. Celo novomašnikov gimnazijski profesor g. Janez Sever iz Clevelanda se je udeležil slovesnosti. Večina novonaseljencev je prišla z busi že dan pred novo mašo. Hoteli so ostati malo več časa pri Mariji Pomagaj, ki so ji imeli toliko povedati in pa hoteli so se med seboj malo razgovoriti. Že v soboto dopoldne so imeli pobožnost pri Mariji. Kako iskreno je vrela molitev iz preizkušenih src, kako je donela pesem Mariji: Marija,

pomagaj sirotam vojske, nas milostno sprejmi na svoje Srce. Razpoloženje je bilo še prisrčnejše, ker smo imeli med seboj tudi svojega škofa dr. Rožmana. Vse popoldne je prebil med svojimi sotrpini, begunci. Za domač sestanek so se zbrali pri lurški votlini in ob jezeru. Kakih trideset deklet se je zapeljalo na otok in so tam pele in zopet pele. Res je bilo tako žvrgolenje, da je bilo veselje. Ko so popoldne postavili mikrofona in zvočnik za novomašno slovesnost, so se spravila dekleta pred mikrofona in so prepevala, da je odmevalo po vseh lemontskih gričih. Celo nagajivo so začela fante izzivati, ki so preveč moževali: "Pri nas je korajža, pri vas je pa ni!" Ker fantje niso imeli mikrofona, so jo pač morali požreti. Nekateri so se malo norčevali: Ženskam daste mikrofona in zvočnik, ko ima že vsaka svojega.

Na predvečer smo imeli pri srčno pobožnost v cerkvi pri Mariji Pomagaj. Romarje je nagovoril voditelj lemontskih romanj, p. Odilo. Po govoru je bil slovesni blagoslov z Najsvetejšim, katerega je imel ob navzočnosti g. škofa naš novomašnik. Takoj po pobožnosti v cerkvi se je razvila procesija na griček k lurški votlini. Med potjo smo molili sveti rožni venec, vmes pa seveda tudi peli. Ko smo prišli k votlini, ki je bila slovesno razsvetljena, kakor tudi otoček na jezeru, smo prižgali svečke in že so mogočno zadonele naše slovenske litanije Matere božje z znanimi odpevi. In procesija z lučkami se je začela pomikati okoli jezera. Ne da se popisati, kako je bilo

lepo, ko je ves hrib gorel in ves hrib prepeval Mariji na čast. Bila je že trda noč, ko smo končali pobožnost na hribu z večerno molitvijo, novomašniškim blagoslovom in s petim angelskim češčenjem. Ljudi se je nabralo toliko, da jih je bilo pri večerni pobožnosti vsaj tri sto. To je za naše razmere res veliko. To je bila ena najlepših večernih procesij.

Po pobožnosti pa je bilo na sporedu zopet nekaj zanimivega: Na srednjem hribu, malo vstran od novega Romarskega doma je bila pripravljena velikanska grmada dračja in drv, zagorel je velikanski kres na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Ob kresu se je vrstila zopet pesem za pesmijo. To petje res ni kar tako. Čudovito, kako so se naši begunci v petju izvežbali. Bilo jih je veliko skupaj, pa večina mladih ljudi in izvrstne učitelje so imeli. To vam znajo pesmi, da ni nikdar konca. In ena pesem je lepša od druge. In kar je glavno: naši novonaseljenci so stokrat zatrjevali in ponavljali: tako se počutimo, kot doma. Res, kje naj pa se ameriški Slovenci počutijo bolj doma, kot na ameriških Brezjah?

Ob priliki nove maše je bil novi Romarski dom prvokrat do zadnjega kotička oddan. - V jutranjih urah v nedeljo dne 9. julija so naši romarji opravili svojo pobožnost v cerkvi. Nad dvesto obhajil je bilo tisto jutro razdeljenih. Pri prvi maši ob 7. uri je romarjem spregovoril oče našega komisarjata. p. Kazimir Zakrajšek. Romarsko sv. mašo s pridigo ob 8. uri pa je imel Monsignore Matija Škerbec, ki je bil tudi med romarji. Med romarsko sv. mašo smo imeli mogočno ljudsko petje. Peli smo tudi štiriglasno "Marija, skoz življenje", ker je bilo med romarji toliko izvežbanih pevcev. Celo jutro so prihajali novi romarji od vseh strani, da se jih je do začetka slovesnosti nabralo okrog sedem sto.

Novomašna slovesnost se je pričela ob 10:30 s slovesnim sprevedom. Novomašnik in duhovščina s prevzvišenim so se oblekli za sv. mašo v samostanu. Na veličastnem stopnišču frančiškanskega samostana je belooblečena Štefka Tašnerjeva novomašnika pozdravila v imenu beguncev ter mu izročila begunsko pomenljivo darilo - novomašni križ. Nato se je razvil spreved po cesti proti votlini: spredaj možje in fantje, nato duhovščina s prevzvišenim, potem asistenco. Med duhovniki sta bila Rev. Janez Dolšina iz Dulutha, Minn., p. Kazimir, kot škofova spremljevalca pa Msgr. M. Škerbec in p. Gracijan dr. Heric OFM. Asistenco pri sveti maši so tvorili: p. komisar Aleksander je bil arhidiakon, p. Mirko je bil diakon, fr. Danilo subdiakon, bogoslovec France Gaber pa ceremonier. Novomašnik je v sprevedu stopal med svojo teto Heleno Papež in stricem, njenim možem Blažem. Navzoča je bila tudi njegova sestrična, hčerka obeh omenjenih in stričev brat Anton Papež.

Ko smo se bližali oltarju oz. votlini, je zadonela pesem "Novi mašnik bod' pozdravljen". Za to priliko je bil povabljen mnogoštevilni in dobro izvežbani pevski zbor Sv. Štefana iz

Med povzdigovanjem keliha

Chicage, ki je pel tudi latinsko mašo z veliko dovršenostjo pod vodstvom begunca-organista Mr. Zupana. Služba božja se je začela po novomašni navadi s himno "Pridi Stvarnik Sveti Duh". Takoj po himni je novomašnik navzočim podelil s prižnice svoj novomašni blagoslov. Nato pa je na prižnico stopil prevzvišeni g. škof dr. Rožman, ki je bil naprošen za novomašnega govornika. Kot vedno, smo predvsem to pot prisluhnili škofovi besedi z odprtimi srci in s pripravljenimi dušami. Novomašni govor je natisnjen v pričujoči številki našega lista. Vsak naj ga pazljivo prebere.

Po govoru se je pričela sv. maša. Med novo mašo vsi pričujoči nestrpnostno pričakujejo novomašne glorijske intakcije, tako je bilo tudi tukaj. Novomašnik nam je hotel dati še nekaj več, kakor je predpisano, tako je bil navdušen. Prav korajžno je pel, zvočnik pa je njegov glas ojačeval, da se je mogočno razlegalo še tja preko jezer-

Novomašnik p. Bazilij deli sv. obhajilo svojim sorodnikom iz Clevelanda.

Novomašnikov blagoslov ob koncu maše.

ske gladine. Med sveto mašo je novomašnik obhajal svoje sorodnike. Karbrali smo misli njegovega srca, kaj bi dal, če bi smel ta dan obhajati svojo ljubo mater, ki je imela tam v Ljubljani natančno preračunano uro, kdaj njen Bine poje svojo novo mašo. Če bi bila mama navzoča, bi seveda prišel na koncu svete maše "Te Deum" še bolj iz srca in do veljave. Pa Bog že ve, zakaj je treba takih silnih žrtev.

Kosilo je bilo pripravljeno v dvorani Baragovega doma, za ožje novomašne svate pa so pripravile novomašno kosilo naše dobre sosede - slovenske šolske sestre.

Popoldne ob 2. uri smo imeli v cerkvi novomašne litanijske procesije z veliko asistenco. Lepo je bilo zvečer pri procesiji z lučkami okoli jezera, veličastne so pobožnosti pri lurški votlini na gričku, pretresljivo, ko gre procesija pod mogočnimi hrasti in mimo mladih slovenskih lip, toda vse slovesnosti prekosijo naše popoldanske litanijske procesije, ko je vsa množica zbrana pred Marijo Pomagaj, ko se nam Mati Marija tako ljubeznivo smehlja s svojega trona. Ko romarji skoraj vidimo, kako nam Marija z glavo pritrjuje, ko jo prosimo: Pomagaj nam, pomagaj nam, Marija, z Jezusom. - In na dan nove maše je bila ta popoldanska pobožnost posebej mo-

gočna in prisrčna: Pred razsvetljenim in ovenčanim oltarjem smo gledali mladega novomašnika, v cerkvi pa vse poje navdušeno: peli so vsi romarji, potem begunci, med ljudstvo pa so bili pomešani še čikaški izvrstni pevci, in to je bilo petje, kakor ga Lemont še ni slišal!

Toda vse mine in kar je lepo še prej mine. Treba je bilo zapeti: "Zdaj zvonovi zazvonite meni v žalostno slovo!" Res, vsi smo si solze brisali, ko smo zadnjikrat vrgli pogled na milostno Materino podobo in ko lemontski zvonovi tako milo v našem imenu jemljejo slovo od Marije. Pa ni se dalo pomagati. Zunaj pred samostanom so čakali busi za Cleveland, za Barberton, za Chicago, za Joliet, za Milwaukee in ne vem za kam še vse. Mnogi so prišli s svojimi lastnimi avtomobili. Nekaj redkih romarjev je še ostalo več dni pri Mariji na ameriških Brezjah.

Marijino rojstvo

P. ODILO, O.F.M.

PRAZNIK Marijinega rojstva so katoličani obhajali od nekdanj. V vzhodni Cerkvi je bil ta praznik gotovo znan že v petem stoletju, zakaj iz tega časa že imamo za rojstvo Marijino govor carigrajskega patriarha Prokla, ki je umrl leta 446. Najbrž je nastal ta praznik takoj po cerkvenem zboru v Efezu v zadoščenje Materi božji za krivi nauk Nestorijev. V rimski Cerkvi se je obhajal že v sedmem stoletju; zakaj ravno 8. septembra, ni jasno. Zaradi zgodovinskega dneva Marijinega rojstva gotovo ne, zakaj, o tem ni nič znanega. Stara legenda pripo-

veduje, da je slišal neki puščavnik vsako leto 8. septembra veselo petje nebeških angelov in da mu je bilo od Boga razodeto, da se v nebesih ta dan obhaja spomin Marijinega rojstva. Tako bi se bil začel praznik tudi na zemlji. Toda to je pač samo pobožna legenda.

Vzvišeni pomen veselega praznika so slavni možje jasno izražali že v najstarejši dobi. Lepo pravi stara pesem o Marijinem rojstvu: Maria figens terminum - Marijino rojstvo pomeni konec in sicer trojni konec: konec pričakovanja Odrešenika, konec svetovne teme in konec smrti. Marija, svetu rojena je namreč svetu rodila: izpolnjenje obljub, luč in življenje. To je tista praznična misel, ki odmeva iz cerkvenih molitev tega dne: Tvoje rojstvo, o božja Mati, Devica, je oznanilo veselje vsemu svetu; zakaj iz tebe je izšlo Sonce pravice, Kristus, naš Bog, ki je razdejal prekletstvo, ki je dal blagoslov in nam podelil večno življenje.

Vse te lepe praznične misli vsebuje naša slovenska najstarejša pesem za Marijino Rojstvo:

1. Ena rožica v svet je pricvetela
in Marijino je ime imela.
Ta rožica je lepa vsa,
od Stvarnika nam vstvarjena,
od vsemogočnega Boga.
2. Sam Bog Oče je to vsadil cvetlico
Sveti Duh vrtnar je zalival klico.
Oh, radost napolnila je
človeško zmučeno srce
nad rojstvom božje Matere.
3. Grešna zdaj je noč proč od nas
zbežala,
ko se zvezda ta rajska prikazala.
Dan grešnikom se zdaj jasni,
saj svetla zvezda se blišči:
ta zvezda si, Marija, ti.
4. Boljša Eva si, daj nam sreče
prave,
angel spremenil ti ime je v Ave.
Izgladi nam ti varno pot,
naj hodimo s teboj povesod,
da sprejme nas v nebo Gospod.

NOVOMAŠNI GOVOR † DR. GREGORIJA ROŽMANA

PRED KAKIMI SEDMIMI LETI me je današnji novomašnik kot čisto mlad klerik vprašal: "Ali mi boste pridigali na novi maši?" - "Bom!" sem odgovoril in bila sva zgovorjena, oba seveda misleča, da bo nova maša pri Sv. Antonu na Viču - v Ljubljani. Bog je najin dogovor vzel zares in naju po čudovitih ovinkih pripeljal skupaj na ameriških Brezjah pri Mariji Pomagaj, da izpolnim dano obljubo.

Novomašnik si je vzel za vodilo besede Jezusove iz štirinajstega poglavja Janezovega evangelija: "Jaz sem pot, resnica in življenje." - Duhovnik je služabnik Kristusov in oskrbnik božjih skrivnosti ter tako vidno nadaljuje Jezusovo odrešilno delo. V pravem spoznanju je novomašnik prav te besede natisnil na spominske podobice in iz njih posnel načrt svojemu duhovniškemu delu: "Gospod me je po milosti izbral, da kažem pot, oznanjam resnico in delim življenje."

KAŽEM POT. Tisto pot, ki je Jezus. Kaže pravo smer v domovino, da je nobeden ne bo zgrešil ter se

Duhovnik

Gospod me je po milosti izbral, da kažem pot, oznanjam resnico in delim življenje (Jan 14. 6)

izgubil v večno temnem breznu pogubljenja, smer otrokom v Očetovo hišo. Jezus je pot križa. Sam jo je hodil in tudi za nas ljudi ni druge: "Če bi bilo drugače, bi vam bil povedal" - pa ni drugače in ni nam mogel drugače povedati, kakor učenecema na poti v Emaus: "Ali ni moral Kristus vse to trpeti in tako iti v svojo slavo?" - Pot v večno slavo je torej tudi za nas edino le pot križa. "Kdor hoče biti moj učenec, naj vzame vsak dan svoj križ in hodi za menoj."

To pot nam kaže duhovnik skozi skušnjave, blodnje in zmote, skozi razočaranja in uspehe, skozi mir in preganjanja, skozi blagostanje in revščino, zdravje in bolezen; skozi vse življenje in skozi ozka vrata smrti. - "V potrpežljivosti boste ohranili svoje življenje" - potrpežljivost na poti križa doseže življenje, ki več ne mine.

Bogu odtujeni svet besede o potu križa ne sliši rad. Obrača se proč od takega pota, išče drugačno pot: lepšo, lažjo in udobnejšo; pot uživanja željnosti, pohlepa, lakomnosti, lagodnosti, nečistosti, materializma... A ta pot ne vodi v Očetovo hišo, domov, ampak se konča tik nad breznom pogube.

OZNAJAM RESNICO. Ne sledi

svet rad poti, ki jo s Kristusom kaže duhovnik. A služabnik božji ne more in ne sme drugače: oznanjati mora resnico, prilično ali neprilično, naj je prijetna ali neprijetna, naj jo odklanjajo ali radi poslušajo. Resnica ostane resnica, pa če jo svet sprejema ali zavrne. "Pojdite in učite vse narode". . . In Sv. Duh je dal svoji Cerkvi, da nezmotljivo uči čisto resnico in vso resnico, ki jo je prinesel Jezus od Očeta. Uči resnico zoper laž Satanovo.

Satan je lažnik in oče laži. Prva laž v zgodovini človeštva je Satanova. On je človeka naučil lagati. Satan ni v zmoti, on je lažnik: ve, da ni res, kar trdi, pa vendar trdi in zavaja ljudi v zmoto. Že v raju je rekel Evi: "O, ne bosta umrla, ampak bosta kakor Bog!" A izgubila sta raj - kakor Satan, božji angel luči, nebesa - in priklicala smrt nad človeški rod. - Danes ima Satan s svojimi lažmi navidez velike uspehe. Milijoni ljudi mu vrjamejo in upajo v brezboštvo najti svobodo in mir. A zabredajo se vedno huje v mreže Satanove laži. Na laži pa se ne gradi urejeno, pravično, srečno in človeka vredno življenje.

Nasproti Satanovim lažem je duhovnik glasnik in oznanjevalec resnice. Tiste resnice, o kateri Jezus sam pravi: "Resnica vas bo osvobodila." V resnici je svoboda, laž je sužnost. A kako na videz nehvaležno delo za duhovnika je oznanjati resnico, ki je ljudje ne sprejemajo. Saj nas uči stara izkušnja: Če poveš resnico, ti ljudje ne vrjamejo. Verjamejo pa laži. Bolj ko je debela, bolj verno jo sprejmejo. Je še vedno tako, kakor je zapisal sv. Pavel: "Mi oznanjamo Kristusa križanega, Judom pohujšanje, poganom nespamet, njim pa, kateri so poklicani v Kristusu, božjo moč in božjo modrost." (1 Kor. 1, 23 sl.)

Oznanjamo in bomo oznanjali, ker Kristus ostane: Kristus danes, Kristus jutri, Kristus na veke!

DELIM ŽIVLJENJE. Duhovnik deli življenje milosti in ljubezni, ker deli Jezusa. Prinaša Jezusa, živega, resničnega: istega, ki na desnici Očetovi živi in vlada na vekomaj. V presv. Rešnjem Telesu je Jezus živ med nami, biva pri nas, se daruje za nas, je hrana našim dušam, da živi v nas in mi v Njem.

Mašnik je edini, ki nam prinaša Jezusa. On edini ima oblast, da ga prikliče, da spremeni kruh v Njegovo Telo. Kjer in kadarkoli stopi k oltarju, da daruje sveto mašo, povsod tam stopi Jezus med nas na svet, z vso ljubeznijo, saj nas ljubi do konca in nas bo ljubil vso večnost. Jezusova ljubezen ima v presv. Rešnjem Telesu svoje ognjišče, od koder ogreva duše, srca, svet - vsakogar, ki se približa, predvsem duhovnika samega, ki mu je pri sveti daritvi najbližji.

Mrzel in pust bi bil svet brez Jezusa v Rešnjem Telesu. Omrznile bi duše in srca bi postala trda kot kamen. Zato pa skuša Satan Jezusa pregnati iz tabernakljev. Trudi se zapreti, uničiti duhovnike, onemogočiti vzgojo novih - da bo vedno več krajev, dežel, narodov, kjer večne luči ni več. . . Ledena doba sovraštva bi padla na duše in vse živo uničila.

"Bog je ljubezen" (1 Jan 4, 16) - ena najlepših besed v svetem pismu. Frančiškov refren, ki ga njegovi duhovni sinovi vsak dan ponavljajo: Bog je ljubezen in kdo ostane v ljubezni, ostane v Bogu in Bog v njem.

V tej ljubezni novomašnik in mi vsi duhovniki: kažemo pot, oznanjamo resnico in delimo življenje.

Vi pa, predragi, kakor danes pri tej novi maši, sprejmite vsak dan, kar Vam mašnik prinaša:

sledite poti, ki Vam jo kaže,
verujte resnici, ki jo uči
in sprejmite življenje,
ki Vam ga v Jezusu Kristusu deli.
Amen.

KAKO LEPO SE JE V TEKU LET razvilo to vsakoletno romanje Slovenske Ženske Zveze k Mariji Pomagaj v Lemont! Vsako leto je večje zanimanje, vsako leto je več ljudi! Žene in matere pripeljejo tudi svoje može in sinove in brate in strice in tako se na ta dan zbere pri Mariji zelo pisana družba. Prevladujejo pa še vedno ženske, da se slovesnost lahko imenuje dan Ženske Zveze.

Letos je prišlo že na predvečer precej romarjev in zato smo imeli v soboto 15. julija večerno pobožnost; najprej v cerkvi, potem pa procesijo z lučkami proti groti okoli jezera. V nedeljo 16. julija je DAN SLOVENSKE mnogo romarjev že zjutraj opravilo svojo pobožnost. ŽENSKE ZVEZE Spovednica in obhajilna miza sta bili oblegani. Za slovesno službo božjo pa se je zbralo približno tisoč ljudi.

Hrib je bil kar polnavtomobilov in busov, ki so prišli od vseh strani. Pred mašo je bil slovesen sprevod od cerkve do grote. V sprevodu smo spremljali novomašnika p. Inocenca Ferjana OFM, ki je ob tej priliki opravil slovesno sveto mašo po namenu Ženske Zveze. V sprevodu so posebno pozornost vzbujala dekleta - kadetke Ženske Zveze iz So. Chicage in iz Jolieta. Med sveto mašo je ljubeznivo prepeval ženski zbor Zveze iz čikaške podružnice. Cerkveni govor ob tej priliki je imel p. Odilo, ki je poudarjal, kako se je slovenska žena, slovenska mati trudila skozi vsa stoletja, da je svoje otroke vzgajala in vzgojila za Marijo. In po stopinjah dobrih slovenskih žena in mater naj vztrajno stopajo naše članice Slovenske Ženske Zveze. - Dopoldansko službo božjo smo sklenili z mogočno ljudsko pesmijo "Oznanil je angel."

Popoldne ob dveh je bila pobožnost petih litanij v cerkvi. Cerkev seveda ni bila v stanu sprejeti vseh množic pod svoje oboke. Pa so stali ljudje na samostanskem hodniku in še na stopnišču in vse je pelo, pelo, pelo... Članice Ženske Zveze so rekle, da ne smemo nikdar več na njihov dan opustiti popoldanskih litanij, češ da se jim je zdelo, da druga leta sploh niso bile na božjem potu, ko nekatere niti niso videle cerkve od znotraj. Za

razgovor in razvedrilo ostane še do-
sti časa popoldan po pobožnosti. Pa
"Slovo od Marije" gre vsakeému tako
do srca. Za te nepopisljive občutke
srca, ki prevzamejo Marijinega
otroka med petjem: "Vse prepeva, se
raduje, moja duša pa žaluje," za te
nepopisne občutke ne smemo biti ni-
koli več oropani. Mašo bomo imeli
vsako leto pri votlini na hribu, po-
poldansko pobožnost z blagoslovom
pa vedno v cerkvi. In "Slovo" ne sme
nikdar izostati. Ker je 16. julija rav-
no praznik Karmelske Matere božje,
je bilo popoldne lepo število romar-
jev sprejeto v Karmelsko bratovšči-
no.

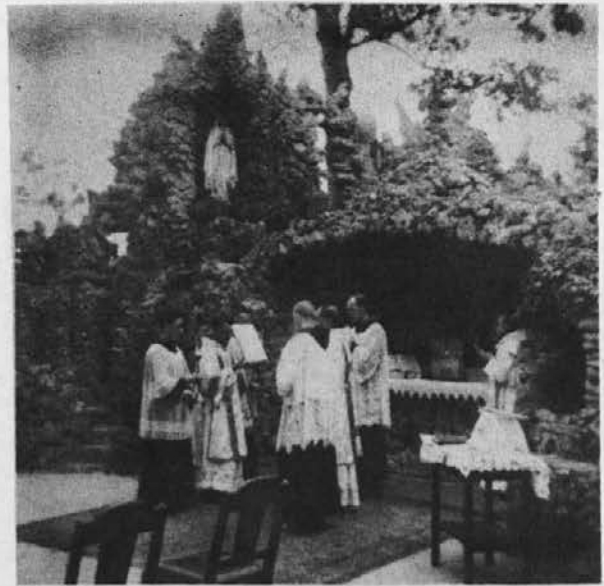
Članice Ženske Zveze so
ostale na hribu do večera. Preži-
vele so dan v najlepšem razpolože-
nju.

Prekmurski Slovenci so tudi
letos obdržali in lepo proslavili svoj
dan pri Mariji Pomagaj na ameri-
ških Brezjah. Letos še posebej slovesno, ker je bil pred službo božjo bla-
goslovljen njihov - tako zvani Prekmurski križ ob glavni cesti. Ta križ je
je bil postavljen že pred desetimi leti, pa je bil potreben že temeljitega
popravila. Križ je popolnoma prenovil in po prekmurski
PREKMURSKI tradiciji preuredil Mr. Kazimir Žerdin, novonaseljenec,
DAN doma iz Prekmurja. Vrle žene od društva sv. Ane K. S. K. J.
pa so nasadile okoli križa cvetic. Prekmurci iz Chicaga so
zbrali med seboj \$ 100.00 za kritje stroškov in pa za fond vzdrževanja te-
ga križa.

Pred službo božjo - ob 10:30 - so se prekmurski rojaki in drugi
romarji zbrali pred križem. Vsi navzoči so zapeli pesem "Kraljevo znam-
nje." In potem je p. komisar Aleksander Urankar OFM slovesno blagoslovil
križ ob asistenci chičaškega župnika p. Lenarta in p. Odila. Po blagoslovu
križa se je razvila procesija mimo pokopališča na griček h groti, kjer je
opravil peto sveto mašo p. Rafael Sešek OFM, ki je ravno tiste dni dospel
iz Rima. Med sveto mašo so vsi navzoči prepevali mične slovenske pesmi,
ki so znane predvsem Prekmurcem. Radi pojejo Kranjci, še rajši Štajerci,
tudi Primorci jo znajo dobro zaokrožiti, znana je lepa ljudska pesem meh-
kih Korošcev - vse pa prekosi mila, domača pesem prekmurska. Če se bo
kateri Kranjcev ali Štajercev čutil zaradi tega užaljen, dobro. Zakaj pa ni
prišel 30. julija poslušat v Lemont prekmurskega petja, pa bi se bil lahko
prepričal na lastna ušesa. Prekmurske pesmi so v resnici tako prisrčne,
da jih je milina poslušati.

To se je še veliko bolj čutilo v cerkvi pri petih litanijah, kakor pa
dopoldne zunaj na prostem. Na dnu srca nas je ganila pesem, ki smo jo peli
za slovo od Marije: "Še enkrat bi videl, Marija, te rad."

(DALJE NA STRANI 18.)

Med evangelijem na Ženske Zveze
dan pri lemontski groti dne 16. ju-
lija. Evangelij poje p. Odilo, ki je
tudi pridigal. Sv. mašo je daroval
novomašnik p. Inocenc Ferjan, o.f.m.

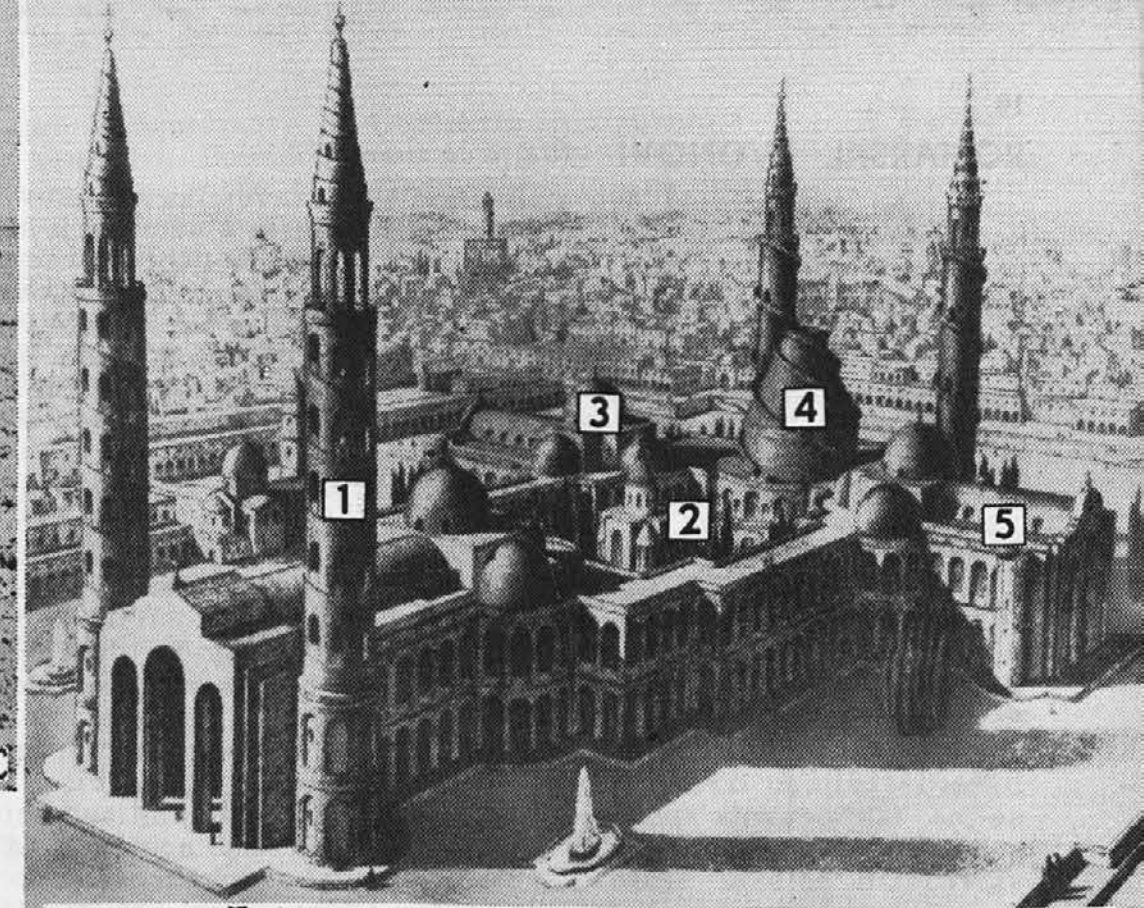
VELIKANSKA PODOBA nove svetnice Ane Marije de Paredes visi v vatikanski baziliki ob kanonizaciji svetnice. To je bila osma kanonizacija svetega leta. Sv. Ana Marija je živela v državi Ekvador v Južni Ameriki.

MISIJONAR Joahim Villalonga, jezuit, je star 82 let, vendar se je ponudil in bil sprejet za delovanje med gobavci na Filipinskih otokih.

AMERIŠKI katoliški misijonarji potujejo po puščavi Sahara v Severni Afriki. On, ki na kameli sedi, je očitno vesel, da mu ni treba hoditi. Ti misijonarji so tako zvan "beli očetje".

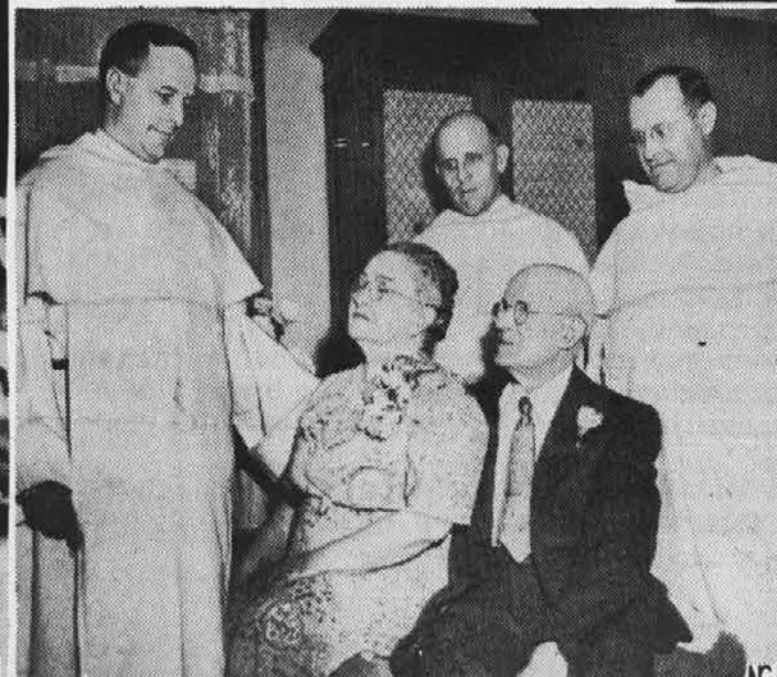

BAZILIKO BOŽJEGA GROBA v Jeruzalemu nameravajo na novo zidati. Zgoraj je načrt nove bazilike. Številke pomenijo sledeče: 1. rimsko-katoliški del bazilike; 2. vrt gore Kalvarije; 3. pravoslavna grška cerkev; 4. božji grob sam; 5. armenska cerkev. Cela bazilika je v obliki križa.

AMERIŠKI MORNARJI živahno s klobuki pozdravljajo sv. očeta papeža, ko ga nesejo mimo. Sv. oče pa veselo maha v odzdrav.

OB SVOJI ZLATI POROKI sta se dala posneti Mr. in Mrs. Anthony Schneider iz Lansing, Mich. Trije duhovniki-dominikanci, ki okoli stojijo, so njihovi sinovi.

KATOLIŠKA SESTRA, misijonarka, se izkrca iz ameriškega aeroplana na Japonski po hitrem begu iz nesrečne Koreje.

ROMARSKI ZVONOVI (Dalje od strani 15.)

Na prekmurski dan smo slavili tudi zavetnikavoznikov in popotnikov; svetega Krištofa. Zato je bil pripopoldanski službi božji slovesen blagoslov avtomobilov. Pred samostanom se jih je nabralo vse polno: kar v dveh vrstah so stali, pa skoraj do Romarskega doma. Blagoslov avtomobilov je opravil p. Odilo. Vsi lastniki vozil so vzeli ta obred zelo vestno. Šoferji so navadno sedeli na svojih sedežih in ko je duhovnik prišel do kare ter jo poškopil z blagoslovljeno vodo, se je vsak voznik pokrižal in lepo zahvalil za blagoslov. Ljudje so rekli in želeli, da ta blagoslov avtomobilov ne sme izostati nobeno leto.

Malo s strahom smo oznanili in nekateri so zmajevali z glavami: "Saj ne bo nikogar." Pa je bilo toliko ljudi, da je bila na predvečer in na Porcijunkulo pridiga. Kar čudovito, kje se je zvečer toliko ljudstva vzelo.

Vsi so opravili sveto spoved, vzledno molili za odpustke **PORCIJUNKULA** in bili navzoči pri večerni pobožnosti, ki je obsegala pridigo o zgodovini Porcijunkule in litanije vseh svetnikov treh redov sv. Frančiška, kot so predpisane za ta večer. Po pobožnosti je bilo češčenje relikvije našega očeta sv. Frančiška. Na Porcijunkulo 2. avgusta smo imeli dve peti sveti maši: prvo ob sedmi uri, drugo slovesno z leviti in pridigo ob deveti uri. Slovesno sv. mašo je opravil p. komisar, kot se na tak praznik spodobi. Diakon je bil naš generalni rubricist p. Mirko, subdiakon pa p. Rafael Stragišer. Svete maše se je udeležilo častno število slovenskih šolskih sester. - Porcijunkulske pobožnosti smo zaključili 2. avgusta zvečer v kapeli šolskih sester s slovesnimi petimi litanijami. Ker so se sestre ravno zbirale od vseh strani za letne duhovne vaje, je bila lepa njihova cerkvena skoraj polna.

Romarski zvonovi bodo kmalu potihnili. Samo še dve letošnji slovesnosti bomo oznanili:

1. Za 3. september. Slovesni blagoslov Baragovega romarskega doma, blagoslov Baragovega kipa in blagoslov kipa sv. Frančiška pred samostanom. Za to slovesnost bosta navzoča dva škofa:

Most Rev. Thomas Noa D.D. iz Marquette, Michigan in

Most Rev. Gregor Rožman D.D. škof ljubljanski

Prvi škof bo našim ljudem naznanil važen korak za proglašenje škofa Barage blaženim. Marquettski škof bo imel ob tej priliki slavnosten govor v angleškem jeziku.

Škof dr. Rožman bo imel govor v slovenskem jeziku

Sveto mašo bo pel starosta slovenskih frančiškanov ob priliki svojega osemdesetletnega jubileja rojstva, naš p. John C. Ferlin, ki ga vsa Amerika pozna pod imenom "čebelar". Med sveto mašo bo prepeval čikaški pevski zbor od Sv. Štefana. Ker se mnogo romarjev obeta že na predvečer, bomo imeli večerno pobožnost: najprej blagoslov v cerkvi, nato procesijo z lučkami. Lurška votlina in jezero ter otok bodo na poseben način razsvetljeni - z baklami, z električno, z bengaličnim ognjem, - kar bo pač mogoče dobiti. - Prenočimo lahko tri sto ljudi. Naznanite se takoj, da bomo vedeli vse pripraviti.

Na slovesnost je povabljenih vseh šest slovenskih monsignorov. Bližnja društva so vabljeni z zastavami. Za slovesen sprevid vabimo zopet kadetke Ženske Zveze.

Isti dan 3. septembra bo v velikem Baragovem avditoriju Romarskega doma zanimiva Baragova razstava. Razstavljeni bodo razni predmeti, ki jih je rabil svetniški škof: njegov kelih, mašna obleka, mašna knjiga in stajalo za knjigo, posode za sveto olje, krstne in poročne knjige iz Baragovih misijonov in še mnogo drugih zanimivih predmetov. Moški bodo lahko občudovali veliko tobačnico, ki je v njej Baraga nosil Indijancem tobak, da se jim je bolj prikupil in lažje pridobil.

S to Baragovo slovesnostjo je združen običajni Medeni piknik, kakor vsako leto na to nedeljo.

Vsak zaveden katoliški Slovenec naj agitira za veliko udeležbo. Marquettskemu škofu moramo pokazati, da je ves slovenski narod navdušen za svojega velikega in svetniškega rojaka Baraga.

2. Zadnja letošnja javna pobožnost ali romanje bo v nedeljo dne 10. septembra. Takrat pridejo možje in fantje Društva Najsvetejšega Imena od fare sv. Štefana v Chicagu. Ob enajsti uri bo sveta maša, med katero pojó samo moški. Popoldne bodo imeli možje in fantje svojo duhovno obnovo. Spored bo naznanjen pri sveti maši. Vabljeni so možje in fantje tudi od drugod.

PRIPOVEDUJE STAR MISIJONAR

*“Sin,
ne pozabi bolečin svoje matere!”*

TO JE SVARILO božje v svetem pismu vsem otrokom do svoje telesne matere.

Dne 15. septembra praznujemo praznik Marije, Matere sedmerih bolečin in ljubitelji nebeške Matere posvečujejo ves mesec temu, da kličejo sebi in vsem vernikom v spomin te svetopisemske besede tudi kot njih dolžnost do svoje nebeške Matere Marije. V bolečinah pod križem na Kalvariji nas je rodila. Tam smo postali Njeni otroci. Zato, verna duša, ne pozabi bolečin svoje nebeške Matere Marije! Imej posebno češčenje in ljubezen do Nje kot Matere bolečin.

Češčenje Marije, Matere bolečin, je najstarejši način Njenega češčenja. Takoj po velikem petku so apostoli, učenci Jezusovi in prvi verniki v Jeruzalemu šli skoraj vsak dan po

Jezusovem križevem potu od Pilatove palače čez Kalvarijo do Njegovega groba. Zlasti je to pot hodila Gospodova Mati in verniki so šli z njo. Ko so premišljevali trpljenje Jezusovo, so jokali z Marijo in se tako spominjali tudi Njenih bolečin.

In kjer koli so oznanjevalci sv. evangelija od tistikrat do danes govorili o Jezusovem trpljenju, so govorili in še govore tudi o Marijinem trpljenju.

Res, vsa stoletja do danes časte verniki z veliko ljubeznijo Marijo kot Mater bolečin. In to čisto naravno. V vsakdanjem trpljenju življenja, v težkih urah so bile ravno bolečine Matere Marije vsem bogat vir tolažbe. K žalostni Materi so hodili in in še hodijo jokati. V solzah trpeče nebeške Matere, se jim zdi, vidijo, da Marija joka z njimi in Njene sol-

ze so kot hladilni balzam za njih razboljeno in razbičano srce. V Njemem junaškem prenašanju trpljenja pa najdejo hrabrost in vdanost v voljo božjo, ki jim olajša njih križ.

Žalostna Mati božja — Slik. Tizian

O češčenju Marije kot Matere bolečin imam pa tudi zagotovilo velikega Marijinega častilca, da tisti, ki se bo v svojem življenju zvesto spominjal bolečin svoje nebeške Matere in jih častil, ne bo umrl nesrečne nespokorjene smrti. O tem ima iz svojega misijonskega življenja pisec teh vrstic premnogo očitivnih dokazov. Naj povem samo enega izmed njih.

Lani poleti me pokličejev spovednico, češ da je starejši moški prišel od daleč, pa da želi samo mene. Po spovedi prihiti za meno jiz kapele.

"Father, ali morem z Vami govoriti?" "Dobro, kar v sprejemno sobo pojdiva."

"Pred leti, morda nekako triintri-deset let je tega, ste imeli pri nas

na E. misijon. V soboto pred sklepom ste nam priredili prisrčno pobožnost, katere nisem nikdar pozabil. Marijin kip ste postavili sredi oltarja in okrog kipa zbrali otroke. Med pridigo ste nas pozvali, da smo vstali, dvignili desnico in prisegli Mariji, da bomo do smrti vsak večer zmolili eno zdravamarijo na čast žalostni Materi božji in sicer tudi, če bi zabredli v grešno življenje, ali celo odpadli od vere. Bil sem še fant. Kmalu potem sem se oženil in začel salon. Pa saj veste, kakšni so bili v veliki večini takrat slovenski saloni. In tako je prišlo, da tako življenje ni ostalo brez vpliva tudi name. Začel sem opuščati verske dolžnosti in po nekaj letih popolnoma odpadel od vere. Pa mi je umrla žena in poročil sem se z drugo in sicer ločenko, ki je bila tudi brez vere. In tako sem živel skoraj dvajset let. V teh letih sem imel tri avtomobilske nesreče. Enkrat je bil samo čudež, da se nisem ubil. Bil sem pa težko ranjen. Pa me vse to ni izmodrilo. Pred nekako desetimi leti so me banditi napadli v salonu in bil sem smrtno ranjen. Ko sem visel med življenjem in smrtjo in premišljeval svoje življenje, sem se pa zavedel samega sebe in spoznal svoj žalostni dušni stan. Obrnil sem se nazaj k Bogu in zopet šel k sv. zakramentom v bolnici. Z ženo sva se ločila in sedaj živim pri svojem sinu, ki me je sem pripeljal.

Že tedaj v bolnici, posebno pa sedaj vsa leta pogosto mislim, kako je bilo mogoče, da se nisem ubil v avtomobilskih nesrečah, ko sem bil tako blizu smrti, posebno pa da nisem bil do smrti ustreljen ob roparskem napadu. Pa bolj ko premišlujem, tem bolj mi je jasno, da se imam za to milost zahvaliti samo Vam. Tudi vsa tista leta, ko sem slabo živel, da, ko sem bil brez vere, je bilo malo večerov, da bi ne bil zmolil tiste zdravamarije na čast

žalostni Materi božji, katero sem Vam tisti večer med misijonom prisegel. Velikokrat sem se zdel sam sebi neumen, da to delam, ko vendar nisem več veroval. Pa sem si mislil, kar sem prisegel, bom držal. Prisege pa že ne bom prelomil, posebno ko sem se spomnil, da ste nas prisilili, da smo Vam prisegli, da jo bomo zmolili tudi, če zabredemo v grešno življenje, ali celo odpademo od vere. Tudi spomin na Žalostno goro, kajti iz preserske fare sem, kot ste Vi, pa spomin na mojo mater, ki je tako rada hodila na Žalostno goro, me je k temu nekako kar primoral. Zato, kakor pravim, sem danes v dno duše prepričan, da me je samo ta zdrava marija rešila, da danes nisem že v peklu, kateremu sem bil tolikokrat tako blizu, in je samo čudež Marijin,

da nisem že tam. Pred smrtjo sem Vas želel še enkrat videti in pri Vas opraviti svojo dolgo spoved, ker ne bom dolgo. Star sem in bolan. Predvsem sem pa prišel k Vam, da se Vam pred smrtjo zahvalim za tisto prisego pred triintridesetimi leti med misijonom v E.

In starček je zajokal kot otrok.

In takih slučajev imam več, še več jih je pa, za katere ne vem, za katere pa vedo tisti, ki sostorili enako, kakor ta stari romar, o katerih bomo pa izvedeli šele v večnosti.

Da, sin, ne pozabi bolečin svoje Matere Marije, pa boš tudi ti na sebi skusil milosti, katere deli Mati bolečin vsem, ki se jih spominjajo in jih časte.

150-letnica

P. ODILO, o.f.m.

Slomškovega rojstva

STO PEDESET LET je že preteklo, kar je bil rojen Anton Martin Slomšek in osemindeset let je že od njegove blažene smrti, pa je Slomšek še vedno živ med nami. Vsako slovensko srce se vzdrami, ko sliši njegovo ime, kot bi zadonela posebna struna v naši duši. Saj res morda nobeden velikih mož ni bil tako naš, tako iz naroda kot Slomšek. Ob stopenjdeseti letnici njegovega rojstva oživimo zopet malo nanj spomin.

Isto leto nam ga je dalo kot Franceta Prešerna. Slomšek je bil rojen 26. septembra 1800. v fari Sv. Martina na Ponikvi. Njegov oče je bil imovit posestnik v fari Matere božje v Črešnjicah nad Vojnikom. Pri krstu je dobil Slomšek ime Anton. Drugo ime kot Martin si je nadel

kot škof. To je ime njegovega birmanskega botra, ki si ga je Slomšek zbral pri krščanskem nauku. Mati mu je namreč svetovala, ko jo je Tonček vprašal, kdo bi naj bil njegov boter za birmo: "Tistega si zberi za botra, ki bo v nedeljo najboljše odgovarjal pri krščanskem nauku." Takrat je bila navada, da je vsako nedeljo popoldne župnik v cerkvi spraševal veronauk tudi odrasle.

Prvo šolo, ki jo je Slomšek obiskoval, je bila privatna šola v sobi g. kaplana Jakoba Prašnikarja, kateremu se mora slovenski narod predvsem zahvaliti za velikega Slomška. Med Prašnikarjevimi učenci je bil Slomšek prvi. Tudi v domači hiši je imel mali Tonček dobro krščansko vzgojo. Oče in mati sta bila globoko verna. Tončka je oče določil za gos-

podarja na Slomu. Mati pa je vedno gojila skrito željo, da bi poslali Tončka študirat. Na prigovarjanje Prašnikarjevo se je slednjič tudi oče udal. Kot štirinajst leten fant je Tonček odšel v šole in sicer v bližnje starodavno Celje. Tudi v gimnaziji je bil Slomšek vedno prvi. Ni še preteklo dve leti, odkar je odšel od doma, ko mu je umrla dobra mati. Tonček niti na pogrebu ni bil. Niso ga upali tako globoko žalostiti. G. kaplan Prašnikar je imel nalogo, naj mu gre naznanit bridko novico. Pa

končal Slomšek celjske šole in 1820. ga najdemo v Ljubljani in še isto leto v Senju in Celovcu. V Ljubljani in v Senju je študiral filozofijo in je tako na času pridobil eno leto. V jeseni 1820. je napravil maturo v Celovcu. Prihodnje leto je vstopil v celovško bogoslovje.

S tem je zaključen prvi odsek v Slomškovem življenju, ki je bil podlaga vsemu poznejšemu delovanju. Trije činitelji v tem odseku njegovega življenja so odločili njegov značaj in smer njegovega delovanja:

Rojen 1. 1800. na Slomu, umrl 1. 1862, v Mariboru.

mu je povedal tudi, da je moral mami na smrtni postelji obljubiti, da bo on mesto nje skrbel od zdaj zanj. In Prašnikar je zvesto in sveto držal, kar je umirajoči materi obljubil. Bil mu je mati, oče in vzgojitelj.

Na celjski gimnaziji je na mladega Slomška posebno vplival profesor Anton Zupančič, ki mu je srce razplamtelo ljubezni do milega slovenskega jezika. Tega blagega moža se je Slomšek kot vseh svojih dobrotnikov in vzgojiteljev vse življenja hvaležno spominjal. Leta 1819. je

domača hiša, Prašnikar in Zupančič. Domača hiša mu je vcepila globoko vernost, resnobo in ljubezen do dela. Pri Prašnikarju se je navzel vneme za šolo in ljubezni do mladine. Pri Zupančiču pa se je naučil ceniti in gojiti svoj materinski jezik.

V bogoslovju je Slomšek že prvo leto začel s poukom slovenščine med bogoslovci. Imel je redna posebna predavanja v bogoslovju, kjer nastopa kot zaveden Slovenec in poln zupanja in žive vere v bodočnost svojega naroda. Po končanem tretjem

letniku bogoslovja je bil dne 8. septembra posvečen v duhovnika. Ker je Slomšku umrl tudi oče, ko je bil še v prvem letniku bogoslovja, ni imel doma nič več iskati. Iz hvaležnosti do svojega dobrotnika in vzgojitelja je imel novo mašo na nedeljo Marinena imena v Olimpju, kjer je bil Prašnikar takrat župnik. Nazaj grede od nove maše se je oglasil tudi v svoji rojstni fari na Ponikvi, kjer je opravil nedeljsko sv. mašo, vendar pa ni pustil, da bi mu kdo pridigoval.

Kot duhovnika četrtoletnika je mislil škof poslati na Dunaj v svrhu višjih študij, toda Slomšek je škofa milo prosil, naj ga pošlje v pastirstvo, za kar edino čuti veselje in božji klic. Poslan je bil za kaplana na Bizeljsko. Tu je bila vmes previdnost božja, ki je Slomška vodila. Ko bi bil sprejel laskavo ponudbo in ko bi bil končal visoke študije na Dunaju, bi se bilo Slomškovo delovanje obrnilo v popolnoma drugo smer. Pri svoji nadarjenosti in marljivosti bi bil morda postal učenjak svetovnega slovesa, nikdar pa ne Slovencem to, kar nam je sedaj. Ali bi bil na Dunaju izšolani Slomšek kedaj Slovencem spisal knjižico: "Blaže in Nežica" ?!

Na Bizeljskem je deloval zelo goreče kot pridigar, spovednik in učitelj mladine.

Imel pa je iste tezave kot njegov vrstnik tedanji metliški kaplan Baraga. Veljal je za prenapeteža. Janzenistično vzgojenim tedanjim starejšim duhovnikom ni bilo ljubo, da soljudje tako zelo hvalili Slomškove goreče pridige in da je ljudstvo tako zelo oblegalo njegovo spovednico. Prašnikar je zato Slomšku svetoval, naj prosi za premestitev. In zato je bil leta 1828. prestavljen za kaplana k Novi Cerkvi. "Župnija žaluje, sovrážniki se vesele," je zapisal Slomšek v svoj dnevnik, ko je odhajal iz Bizeljskega. Na svojem novem službenem mestu je deloval zopet z

veliko gorečnostjo in je v fari zapustil najboljše spomine. Le kratko je bilo njegovo službovanje pri Novi Cerkvi. Niti ni trajalo celi dve leti. Čakalo ga je še veliko bolj važno mesto: služba bogoslovnega spiritala v Celovcu. To službo je z največjo vestnostjo in z velikanskimi uspehi upravljal celih devet let. Z vso spretnostjo je izstrelil ljuliko iz Gospodove njive, ki se je ponj razrastla v jožefinski dobi.

Leta 1838. je bil Slomšek imenovan za župnika in dekana v Vuzenici. Tu je bil zopet v svojem pravem delokrogu med preprostim ljudstvom. Tudi tu se je oprijel nedeljske šole in v Vuzenici je nastalo njegovo glasovito vzgojno delo Blaže in Nežica v nedeljski šoli, ki je izšlo leta 1842. Tu je postal Slomšek tudi škofijski šolski nadzornik.

Pa Bog je hotel imeti Slomška zopet drugje, da ga pripelje do cilja. V jeseni 1844. je postal Slomšek stolni kanonik v Št. Andražu. In tudi v tej službi je ostal le kratek čas - komaj dve leti. Spomladi 1846. je bil imenovan za opata in župnika v Celju. Preden je nastopil svojo novo službo, je umrl lavantinski škof Franc Kutnar in Slomšek mu je govoril nagrobni govor v slovo. In ravno pri tem govoru je postal nanj pozoren solnograški nadškof Schwarzenberg. Po škofovem pogrebu je šel Slomšek na svoje novo mesto v Celje, kamor je prišel popolnoma na tihem, ko so se ravno pripravljali na Markovo procesijo. To je bilo njegovo prvo javno opravilo v Celju. Bil je prepričan, da bo v Celju njegov grob, a prišlo je drugače. Komaj deset dni nato je Slomšek že dobil pismo od nadškofa iz Solnograda, v katerem mu naznanja svojo namero, da ga misli imenovati za lavantinskega škofa, ter mu nujno prigovarja, naj sprejme to službo v blagor škofije. Slomšek se je vdal. Redkokrat je bilo katero škofovsko imenovanje tako

v skladu z obćim pričakovanjem, kakor tokrat. Vse se je radovalo tega imenovanja. Celjani so sijajno spremili svojega opata, ko je odhajal v Solnograd k škofovski posvetitvi. Posvećen je bil za škofa na praznik slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda 5. julija 1846. ustolićen pa je bil v Št. Andražu dne 19. julija istega leta. Bil je takrat v najlepših moških letih - star 46 let, poln plemenitih misli in blagih načrtov. Źal, da si je leta 1851. nakopal hudo bolezen in mu je že takrat zdravnik napovedal, da če tudi ozdravi, ne bo več dolgo živel.

Slomšek se je ves predal delu svoje škofije. S takim škofom, kakor je bil Slomšek bi se lahko ponašala vsaka škofija v katoliški cerkvi. Težko je misliti, kaj bi bilo s Slovenci, če bi nam Bog ne bil poslal Slomška in če bi mu ne bil naklonil takega stališća v narodu, kot ga je imel.

Tri stvari so predvsem, ki morajo nase pritegniti našo pozornost: njegovo slovstveno delo, ki je z njim oral ledino. Ako zasledujemo njegove spise, vidimo, da vsi izžarevajo živo vero ter ljubezen do Boga in do ljudstva. - Drugo njegovo veliko delo je: ustanovitev Družbe sv. Mohorja. Kdo naj prešteje ves blagoslov in pretehta vse zaklade, ki jih je za naš narod rodila ta Slomškova ustanova. Ravno prihodnje leto 1951 bo preteklo sto let, kar razpošilja ta ustanova med naše ljudi dobro knjigo. Tako se je dobra knjiga priljubila slovenskemu človeku, da do zadnjega časa ni mogla uspevati med nami

nobena knjižna ustanova tako kot Mohorjeva Družba. Ta blagoslov dobre knjige bomo lahko pretehtali še takrat, če pomislimo, da je družba poslala v sto letih dvajset milijonov knjig med naš narod. Po Slomškovem vzgledu so začeli isto delati tudi drugi narodi.

Tretja velika in dalekosežna stvar Slomškova pa je, da je predstavil svoj škofijski sedež iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor in je tako združil vse štajerske Slovence v eno škofijo. Če bi se to ne bilo zgodilo, bi bilo vsaj polovico teh Slovencev gotovo izgubljenih za narod. Vsi bi se bili ponemčili, kot so se v resnici ponemčili vsi oni, ki so ostali v graški škofiji.

Kratko: Slomšek je bil vsem veliki vzor; bil je človek, ki je svojo življenjsko nalogo izpolnil na vzoren način. Njegove odlične osebne vrline so ga usposobile, da je razmeroma v kratkih letih dovršil dela, ki gledajo stoletjem čez ramena in mu zagotavljajo trajen in časten spomin v zgodovini. Svoj vzor je pripeljal celo do svetniškega lika. Bog daj, da bi naš narod dočakal dobe, ko bomo Slovenci v svojih cerkvah postavljali oltarje Slomšku na čast in ko bo v slovenskih domovih poleg križa in Marije Pomagaj iz Brezij visela tudi slika svetnika Antona Martina Slomška.

MESEČNI MOLITVENI NAMENI

SEPTEMBER

Molimo za obrambo pravic Cerkve.

POHOJENI NAGELNI BREZ ROŽMARINA

LOJZE ZAJEC

PRED SVETIŠČEM SO stale gruče ljudi, se šepetaje pogovarjale in ugibale o vremenu. V notranjosti je božala zametna svetloba; in obraz Brezijanske se je smehljal in vlival novih moči klečeči materi, ki je tožila svoje gorje Njej, samo Njej. Med tišino so se zgubljali lahki vzdih. . . ki je za nas križan bil. . . Le udarci koščene verige, kjer so padali odlomki, so pretresali mir s svojim tenkim plesom. . . tik! in zopet tik! Še za Četrtega tik! tik! . . . in Petega. . . tik! Amen!

Glej Marija! dvanajstero jih je bilo. Ne samo mojih, tudi Tvojih! Tebi sem jih izročila še takrat, ko sem odpela svetinjo z dekliških prs. Zaupala sem in še danes zaupam, da tvoja moč in usmiljenje veliko. Tvoji so danes, ker nimam moči do njih. Odzvati so mi, in ne vem, kje so. . .

V tej molitvi je prisluhnila in videla, da stoji pred njo Četrta. Pomahal ji je in zavpil: Mama! Pozdravljeni! Nasmehljan se je vsedel v travo, trgal bele rože, jih deval v šopke in nadaljeval: Zadnjič sem sedel na trati in še več drugih. Iz Njegove lepote smo ga slavili in spleтали vence, Dokončal sem "štiri", ko pride po rebri Drugi, Peti, Šesti, Sedmi in še več poznanih. Veselje je bilo veliko, in smeha si nismo ubranili. Zapeli smo, kakor včasih na vasi, pred kapelico. Zavriskali naves glas, da je odmevalo od sonca in zvezdâ. Dal sem vsakemu en venec, ki so ga nesli Njej; kajti bil je takrat prvi petek in naše veselje je bilo še večje. Še trgamo rože in pletemo

vence, ter gledamo po dolini, kdaj pridete. Čakamo vas, da se z nami veselite na rajskih poljanah. Zbogom mama! Pozdravljeni vsi! Pozdravite očeta, sestri, Prvega, Tretjega, Osmega, Devetega in Desetega; zlasti pa sinčka in ženo. Zbogom!

Takrat se je nasmehnila in zašepetala. Ti si Kraljica kronana. . . Z mojimi Petimi venci si obložena, zato za trenutek preloži naše gorje in pripravi prostor za ostale vence.

Poleg klečeči, ki so med tem vstopili, so videli na njenem obrazu solze, ki so se bleščale v medli svetlobi. Obrisala jih je in skrila v beli robec, da z njim obriše noge Tisti, ki je kači glavo strla.

Za trenutek je še obstala in pomislila na Prvega, Tretjega, Osmega, Devetega in Desetega, ki se klatijo po svetu; ne vedoč kje so. Kje so? Tudi te varuj! Morda jih sprašujejo: Kdo ste? Povej, da so Tvoji. Gotovo jih imajo za zločince, ker ljubijo bolj Tebe, kakor pa domovino. . . O vse! Tudi poslednja je njih mati, kakor Ti in jaz. Pribežališče grešnikov. . . Spreobrni jih. . . usmili se jih, Pomoč Slovencev. . . pomagaj nam. . .

Pred cerkvijo so stali vozovi težko naloženi. Konji so hrzali in kopali, kot razdraženi psi. Vozniki so pognali navkreber, se oddihavali in bičali, kakor devetnajsto-sedemnajsti spomin Kristusa. Mimo grede se je ozrla na pokopališče in videla en sam grob, ki se ji je zdel, kakor brez dna. Bil je tudi tuman, kakor gozd. . . in strašen kot smrt. Zdelo se ji je, da je takrat prilezel iz žrela Osmi, odskočil in se skrnil v grmovje in bežal kakor obstreljeni zajec. Za njim so se dvignile debele pesti; sicer ne v pozdrav, pač pa pisale po steni: "Narod še dokaze hrani." Poleg so stale smreke, jelke, bukve in breze, se šepetaje pogovarjale in s senco postiljale grobišče ter z listjem oddevale zmučena telesa, ki so trohnela v domači zemlji - ne na tuji.

OD LEMONTSKI DARVI

LIST AVE MARIA je dobil pomožnega urednika, ki ga do- slej ni imel, namreč novo- mašnika p. Bazilija, ki je bil čitateljem znan že pred novo mašo po svojih pe- smih in drugih literarnih prispevkih. Iskrene česti- tke!

P. Bazilij se na tem me- stu prav iskreno zahvalju- je vsem, ki so se udeležili njegove nove maše, zlasti onim, ki so kakor koli po- magali, da je bila sloves- nost tem lepša. Poseben "Bog plačaj" izreka vsem, ki so se ga spomnili z no- vomašnim darom. Rad bi se pismeno zahvalil vsa- kemu posebej, pa večina darovalcev sploh ni zapi- sala na kuverto svojega imena, ali pa samo ime brez naslova.

Tako želi, da naj kar Ave Maria prinese skupno

zahvalo znanim in nezna- nim dobrotnikom. Oblju- blja pa, da bo vse vsak dan vključil v molitve sve- te maše. Bog Vam povrni z nebeškimi darovi.

Drugi novomašnik, p. Ino- cenc, je enako hvaležen vsem, ki so pomagali pri- rediti njegovo novomašno slovesnost v New Yorku. Naj Bog vsem stotero po- vrne. Tudi ti bodo ostali v novomašnikovem hva- ležnem spominu pri vsak- danji sv. daritvi.

P. Inocenc je sedaj na- stavljen pri sv. Štefanu v Chicagi.

Škofija Marquette, Mich- igan, je 4. julija imela svoj letni Baragov Dan v meste- cu St. Ignace, Mich. Ško- fija ima seveda pri tem na- men, da pospešuje Barago- vo stvar, da bo svetniški slovenski škof enkrat k

blaženim prištet.

Škofovsko sv. mašo je zunaj na prostem daroval marketski škof Noa, rodom Poljak, pa goreč častilec Baragov. Navzoč je bil prevz. škof dr. Gregorij Rožman kakor tudi številna duhovščina iz mnogih kra-jev. Lemont je zastopal Fr. Cyril Shircel, o.f.m. Zelo navdušen govor o svetniškem Baragovem zna- čaju je imel Msgr. Holland iz Menominee, Mich.

V mestu St. Ignace na glavni ulici še danes stoji lesena cerkvena, ki jo je škof Baraga zgradil, toda ne rabi se več kot cerkev. Pred mnogimi leti je cerkvi- ca prišla v roke takih, ki so jo mislili podreti, toda neka Baragova častilka jo je kupila in vrnila škofiji, s prošnjo da se naj ne u- niči spomin na velikega misijonarja.

Prve misijonske postaje

v St. Ignacu pa ni postavil Baraga, temveč jezuiti, ki so kraj imenovali po svojem ustanovitelju sv. Ignaciju lojolanskem.

Največja novica iz Baragovega dneva je bilo oznanilo škofa Noa, da se ima proces za Baragovo beatifikacijo v bližnji bodočnosti formalno otvoriti in to, ko bo od sv. stolice imenovan tako zvani postulator za Baragovo stvar v Rimu. Nato bo še imenovan podpostulator za škofijo Marquette, ki bo uradno deloval tukaj za Baragovo beatifikacijo kot zastopnik sv. stolice v Rimu.

Proces za Baragovo beatifikacijo bo zahteval mnogih velikih stroškov. Slovenci bomo rade volje pomagali, ko bo treba, saj bo to velik ponos za slovenski narod, če bo Slovenec povišan v svetniško čast.

Prihodnje leto bo škofija Marquette obhajala Baragov dan v mestu Ironwood, Michigan.

Za službe v Baragovi Zvezi so bili imenovani sledeči Slovenci: Msgr. John J. Oman, blagajnik; Mr. Joseph Gregorich, zgodovinar; Fr. Cyril Shircel, o.f.m., tajnik.

Škof dr. Gregorij Rožman je bil imenovan za častnega podpredsednika Baragove Zveze.

Rev. Frank Sheringer, slovenski duhovnik škofije Marquette, osem let župnik cerkve presv. Srca v L'Anse, Mich., ki jo je ustanovil škof Baraga, je bil imenovan za župnika v

VEČNI POPOTNIK

Brat Antonin jo bo to pot zavil gor na sever v države MICHIGAN, MINNESOTA in WISCONSIN, kjer bo naročnine pobiral pri naših naročnikih. Pomagajte mu dobiti čim več novih naročnikov. In naj Vam Bog stotero poplača in enako Marija Pomagaj.

mestu Manistique, Mich., kjer je Baraga ustanovil svojo prvo cerkev v Gornjem Michiganu.

Ave Maria čestita Fr. Sheringerju, ki že veliko let sodeluje pri delu za Baragovo beatifikacijo.

Julija meseca je v Lemontu iz Rima prišel mladi p. Rafael Sešek, sošolec našega muzikanta p. Vendelina, s katerim je bil v Rimu posvečen decembra

meseca l. 1947. P. Hugo Bren je pridigal pri njegovi novi maši in to pridigo smo v tem listu priobčili v majniški številki l. 1948. Zraven je bila priobčena tudi slika p. Rafaela in Vendelina. Torej imamo zdaj dva patra Rafaela tu v Lemontu. P. Rafael Stragisher, magister novincev, je mogoče mislil, da je še mlad, ampak ga moramo zdaj imenovati "Rafaela starejšega".

Julija meseca je v Lemontu prišel tudi kmet Lojze Novak iz starega kraja, da nam pomaga po farmi. V sorodu je z našim bivšim komisarjem p. Benediktom kakor tudi s fr. Markom in br. Robertom.

Lemontski gvardijan p. Alojzij je dni 22.-31. julija imel angleški misijon in devetdnevno v mestu

Tukaj je najnovejša slika Father Johnovih čebelnih panjev v Lemontu. Lepo število jih je, kajne da. Fr. John pravi, da njegove čebele niso še nikdar tako bogato nanosile medu kot letos. Je kar za strmeti.

Los Varos, Colorado. Devetdnevnic je bila v pripravo za praznik sv. Ignacija lojolanskega dne 31. julija.

Župnik v ondotni fari je jezuit, ki je p. Alojzija povabil v ta namen, da bi ustanovil tam tretjeredniško bratovščino. To je Father Alojzij storil in sprejel 21 članov v tretji red.

Slovencev je le malo v onem kraju, pa Fr. Alojzij jih je menda vse obiskal, namreč Mrs. Selak (župnik jo imenuje 'Grandma') in njeno hčer, Mr. in Mrs. Slanovich (njih sin se je oženil s Selakovo hčerjo), Mr. in Mrs. Ciglar in Mr. in Mrs. Bergant (Mr. Bergant je pred 24 leti v neki nesreči prišel ob eno nogo).

P. Odilo in p. Bazilij sta za praznik Marijinega vnebovzvetja pomagala s spo-

vedovanjem in pridiganjem v veliki božjepotni cerkvi "Our Lady of Consolation" v Carey, Ohio. Ob tistem času pride vedno veliko število Slovencev v Carey, četudi ni slovenska božja pot.

Dne 29. julija sta Mr. in Mrs. Joseph Gregorich iz Oak Park, Ill., tukaj obhajala 30-letnico poroke. Peto sv. mašo je daroval Fr. Cyril Shircel, o.f.m.

Mr. Gregorich je zgodovinar za Baragovo Zvezo.

Naše čestitke obema!

Skozi celo poletje je bila romarska sv. maša v naši kapeli vsako nedeljo ob enajstih zjutraj. Rekli smo v majniški številki, da bo to veljalo samo do 3. septembra, ko bo zadnja velika romarska nedelja. Torej po medenem pikniku

ne bo te maše več.

Drži pa, kar smo rekli o posameznih romarjih in romarskih skupinah, ki prosijo za kako posebno sv. mašo. Toda taki romarji se morajo poprej z nami zmeniti ali pismeno ali telefonsko ali brzojavno glede take sv. maše.

Radi mnogih prošelj smo dali molitvenik "Pred Najsvetejšim" vezati s trdo vezavo in kot tak stane 75¢. Drugače s papirnato vezavo stane še zmerom le 25¢. Ta molitvenik je za molitvene svete ure pred Najsvetejšim.

Molitvenik "Zdravnik moje duše" ima večji tisk in je pripraven za take, ki nimajo tako dobrih oči. Stane \$1.75.

- Samostanski firbec

IZREDNA SLOVESNOST V LEMONTU

3. SEPT. 1950.

BLAGOSLOV BARAGOVEGA ROMARSKEGA DOMA in Baragovega spomenika v parku: Most Rev. Thomas L. Noa D.D., osmi naslednik Baragov iz Marquette, Michigan.

BLAGOSLOV KIPA SV. FRANČIŠKA pred samostanom: Most Rev. Gregorij Rožman D.D., škof ljubljanski.

SVETO MAŠO ob 11. uri pri votlini opravi 80 letnik Rev. John C. Ferlin o.f.m... Angleški cerkveni govor: škof marquettski; slovenski cerkveni govor: škof ljubljanski.

BARAGOVA MISIJONSKA RAZSTAVA v dvorani novega Romarskega doma

LETNI MEDENI PIKNIK popoldne.

KRAMLIJANJE NA ZAPEČKU

MALVERN, ONT., CANADA. – Piše **Lojze Ambrožič**: Častiti gospod urednik! Prosim Vas lepo, da bi dali priloženo zahvalo v list Ave Maria. Zelo Vam bom hvaležen.

Zahvaljujem se presv. Srcu Jezusovemu, lurški Materi božji in sv. Vincenciju pavelškemu.

Bil sem že nad eno leto bolan na srcu. Pa so mi obolela še pljuča in jetra. Bil sem v bolnici, se zdravil doma, a stanje se kar ni hotelo izboljšati.

Dobil sem blagoslovljeno vodo sv. Vincencija. Opravil sem devetdnevnicu z uporabo vode ter s sledečo molitvijo:

“O slavljeni sv. Vincencij, nebeški zavetnik vseh dobrodelnih ustanov, oče nesrečnih, ki v svojem življenju nisi zavrnil nikogar, ki se je zatekel k tebi, odvrni množico zla, ki nas uniči, in pomagaj nam. Izprosi od Boga zdravja zame, pomoči ubogim, opore nestanovitnim, tolažbe potrtnim, varstva zapuščeni, duha dobroteljnosti bogatinom, spreobrnjenja grešnikom, gorečnosti duhovnikom, miru Cerkvi in narodom sveta in večnega zveličanja dušam. Naj bodo vsi, ki so bili deležni tvoje sočutne priprošnje v tem življenju, združeni s teboj v nebeški sreči, kjer ni solza, ne žalosti, ne žalovanja, ampak veselje in večna blaženost.”

Ker je tako bogata v priprošnjah, jo pošiljam v ta list, z željo naj jo bralci v svojih potrebah molijo.

Že med devetdnevnicu sem prejel tudi vodo iz lurškega studenca. Opravil sem tridnevnicu k lurški Materi božji z upora-

bo vode. Poslal sem tudi v Lemont za lučko v čast presv. Srcu Jezusovemu za cel mesec.

Po opravljeni devet- in tridnevnicu se mi je stanje znatno izboljšalo. Proti koncu junija, ko je lučka v Lemontu že dogorevala, se mi je pa zdravje skoraj do cela vrnilo.

Zato se na tem mestu javno zahvaljujem božji dobroti!

NEW BERLIN, N.Y. – Piše **Mary Roseman**: Častiti očetje! Tu Vam pošiljam za list Ave Maria... Ta list držim že od začetka, kar je začel izhajati, in ga zelo rada berem. So lepe božje povesti in zelo podučljive. Zdaj Vas pa še vse frančiškane najlepše pozdravljam, posebno pa še Fr. Jerome Sellak in Sister Mary Ovca, ki sem jih poznala, ko so bili še majhni kot otroci v New Yorku.

BARBERTON, O. – Piše **Terezija Grum**: Dragi mi gospod urednik in vsi frančiškani lemonske družine! Vam dam vedeti, da sem bila tudi jaz v Lemontu 9. julija med romaricami iz Barbertona, ki smo prišle z busom. Sem s tem namenom Marijo prišla počastiti in se ji zahvaliti, ker mi je ona sprosila ljubo zdravje po trimesečni bolezni, in se zahvaliti za vse dobrote, ki mi jih ona deli. Ker v Marijo Pomagaj zaupam, mi ona milosti deli za dušo in telo. Oh, bodi še znaprej naša pomočnica, zdravje bolnikov, in pribežališče žalostnih!

Oh, kako je bilo vse lepo in angélsko lepo petje Marijinih pesmi! Še zdaj mi

pridejo na misel lepe pesmi, lepa procesija k lurški Materi božji, nova sveta masa in lepa pridiga škofa Rožmana. In Vi, g. Odilo, ste pa res angel, ko tako lepo poveste in požete in romarje spodbujate. Bog Vas blagoslovi in podpiraj v Gospodovi službi!

MILWAUKEE, WIS. – Piše Antonija Hudales: Dragi mi očetje frančiškani! To je tista ena, ki je Vam pisala, da je videla v februarški številki v listu Ave Maria Vašo družino in Vaše studente, da se ji "ta mali" zelo dopade. Vi pa ogiblujete, kateri je "ta mali". Kako hitro ga boste našli! Le pogledajte v februarjevo številko. Čisto ta mali, ki v vrsti stoji, je tisti. Kako je čeden in pameten fant! In vsi ta drugi so.

Vaš mali psiček tudi ne more daleč hoditi. Vsako številko lista Ave Maria je lepo pozdravil s svojimi zvestimi o-

čmi. Tudi Vaš mali vanderček s punkelčkom na rami je nekam izginil. Saj je vendar tako veselo prepeval. Mogoče ste ga poslali častitemu misijonarju Rudolfu na Kitajsko, da bi mu družbo delal

in da bi še Kitajcem katero zapel. Videti je dober in izvrsten pevec.

Oprostite mi, saj mora biti tudi preprostega špasa. Saj je to dobro za zdravje.

Verjemite mi, da mi je zelo hudo, ko berem v listu Ave Maria, kako so vseh teh mesecev lepi izhodi in pobožnosti.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

Rev. J. JUDNICH, Denver, Colo.
M.A. BOKAL, Cleveland, O.
Mr. NAROBÉ, Cleveland, O.
MATT. TURSICH, Cicero, Ill.
J. MULEC, Cleveland, O.
F. PLANINŠEK, Cleveland, O.
M. FLAJNIK, Cleveland, O.
F. KNEZ, Cleveland, O.
LOUIS TRONTEL, Pittsburgh, Pa.
JOSEPHINE RODINA,

Mr. Mrs. FRANK PIERCE, Cleveland, O.
Mr. Mrs. ANTON KASTELIC, Cleveland, O.
HELEN ZGAJNAR,

JOHN BRADAČ, Chicago, Ill.
N.N., Cleveland, O.
MATT FLAJNIK, Cleveland, O.
MARY USENIČNIK,

AMELIA BEG, Barberton, O.
ALBINA CENTA, Barberton, O.
Romarska skupina, Barberton, O.
M. AHLIN,

JAMES TERLEP,

C. HOČEVAR, Maple Heights, O.
V. MOLLE, Cleveland, O.
F. GREGORČIČ, Milwaukee, Wis.
VICTORIA HOČEVAR, Cleveland, O.
A. KLANČAR, Cleveland, O.
A. SMERKE, Cleveland, O.
R. FAJDIGA, Cleveland, O.
FRANK JURIS,

Mrs. ŠIMENC, Cleveland, O.
Mrs. JOS. JEVNIKAR, Cleveland, O.
FRANCES NOVAK, Cleveland, O.
MARY LUPINA,

MARY JAMNIK, Milwaukee, Wis.
M. MARINČIČ, Cleveland, O.
MARY PISEK, Cleveland, O.
Rev. J. BLAŽIČ, Uniontown, Pa.
JOHN ŠIMEC, Chicago, Ill.
LUDWIG JELENC,

FRANK SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
JOHN SHIRCEL, Sheboygan, Wis.

Če bi mogla boljše hoditi, tudi jaz bi se jih udeležila. Tudi bi bilo vse drugačno veselje. "Ta malemu" se priporočam za eno malo molitvico.

NEW YORK, N.Y. – Piše Phillipa Žagar: Spoštovani očetje frančiškani! Pred kratkim mi je moja znanka poslala par pesmi, ki jih je sama zložila. V mojem rojstnem kraju sem jaz pred nekaj leti dala postaviti lep velik križ in to na samotnem kraju. Pošiljam Vam pesmi o tem križu, ako Vam bodo všeč, da jih ob priliki privedete v mesečniku Ave Maria. Ako pa Vam ne bodo všeč, že veste, kaj storiti.

Tukaj je ena tistih pesmi:

Oddih pri križu

Iz doline nam je strma pot,
ki vodi nas v Stari kot,
na vrhu tem pa križ stoji,
ob njem kristjan mi postoji.

Iz čela si obriše pot,
iz srca vzdih: Moj ljubi Bog,
kako trpel si tudi Ti,
da nas odrešiš vse ljudi.

Kristjan nadalje govori:
Preljubi mili Jezus Ti,
odpusti mi, ker grešnik sem,
pri Teb' tolažbe najti čem.

Nadalje prosi še tako:
Oh Jezus, sprejmi me v nebo,
usmili grešnika se Ti,
ko k Tebi priti si želi.

Tolažbo človek zadobi,
od križa vstane, se solzi.
Naprej po dolgi poti gre,
Zveličar se za njim ozre.

Misleč se vpraša vsaki to:
kdo postavil je razpelo to?
Nad vse prelep je ta prostor,
tolažbe kratek je odmor.

Če oseba ta kjerkol živi,
naj Bog ji srečo dodeli,

po smrti jo pa sprejme naj
tja gor k sebi v sveti raj.

(Zložila Katica Lipovec,
Podplanina)

PITTSBURG, KANS. – Piše N.N.: Spoštovani duhovniki! Sem dobila iz starega kraja pismo, kakšna suša je tam. Tukaj pa večkrat dežuje. Ubogi ljudje, to je pa najhujše, če mora človek pomanjkanje trpeti.

Je res čudno, da nekateri niso zadovoljni, kaj zapečkarji pišejo. Jaz pa rada berem, da vsaj vem, kaj se po svetu godi. Druzega veselja tako nimam, kot list Ave Maria brati. Pristrčna hvala Vam, duhovniki, ko se tako trudite za nas. Pri vsakem listu so slike notri. O, kako je to lepo! Zdaj pa še moji sestri pošiljam list. Kako je vesela, pa je pisala: O, kako ste srečni, da imate tak lep list v Ameriki.

Vidim, da drugi pišejo svoje doživljanje, bom pa še jaz. Oprostite, ko Vas nadlegujem z branjem. 38 let že živim v Ameriki. Čast bodi Bogu, vsi smo zdravi in zadovoljni, jaz in otroci.

Ko sem bila v starem kraju, sem bila

Molite

za naše pokojne naročnike

JOHN PRUSS, Joliet, Ill.
 JAKOB JANČAR, Cleveland, O.
 JULIA GOTTLIEB, Chicago, Ill.
 VALENTIN VIDMAR, Cleveland, O.
 MARY VELIKAŽ, Cleveland, O.
 Mrs. F. BRUDER, La Salle, Ill.
 RUDOLPH TERDEN, La Salle, Ill.
 MARY VIDMAR, SAN Francisco, Calif.

Bog jim daj večni mir!

enkrat tako hudo žalostna, pa nisem vedela, kam bi se podala. Pa sem si mislila: tamle je moja stara prijateljica, k njej pojdem. Potrkam na vrata, pa pride odpirat pa pravi: Kaj pa Vi tukaj delate zdaj po noči? Sem ji pa začela praviti svojo žalost, pa mi je rekla: Ljuba žalostna Marija naj Vas potolaži in mi je naročila, da kadar bom žalostna, naj se vselej k žalostni Materi božji priporočim.

To so dekleta slovenskih Marijinih družb iz Clevelanda, ki so ob binkoštnih praznikih opravila tridnevno duhovno obnovo v Lemontu.

Če sem kdaj žalostna pa iz srca zdihnem in zakličem: Ljuba žalostna Marija, pomagaj mi! In res vsa žalost mine.

Gospoda Kazimirja pustim lepo pozdraviti, saj se že pozna, odkar sem bila v Lemontu. In tudi drugi bodite prav lepo pozdravljeni.

ELY, MINN. — Piše Katarina Spreitzer: Častiti! Sporočam Vam, da je bil zame preveseli dan 4. junija, ko je moj sorodnik Rev. Francis Malavašič prvič daroval sveto nekrvavo daritev sv. maše večnemu Očetu Jezusa, ki se je dal zato, da se bo daroval po duhovnikovih rokah v tej daritvi. Ako bi ne imeli te daritve, bi moral Bog svet pokončati radi naših grehov, s katerimi ga žalimo. Bog nam daj veliko dobrih duhovnikov in pobožnih staršev, da bi dali sv. Cerkvi duhovnikov, da bi delali, da bo sv. Cerkev po celem svetu zopet prosta in zmago-slavna, kar bo gotovo, ker je to Kristus sam obljubil, da je peklenska vrata ne bodo zmagala. Še vedno je Cerkev zmagala in tudi sedaj bo.

Rev. Malavašič je sin hčere moje sestre Marije Plut, ki je doma iz Črnomelj-ske fare. Ta moja sestra je naročnica na Ave Maria, prav odkar se je list začel.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZA SEMENISČE IN DRUGO—Po \$20: A. Madic; po \$15: N. N.; po \$5: N. N., M. Jannik, A. Bregar; po \$3: I. Filipčič, A. Levar, D. Krecič; po \$2.50: F. Radulović, J. Ozanich; po \$2: F. Krall, F. Petric, J. Kovach; po \$1.50: A. Zagar, M. Poliš; po \$1: A. Knaus, T. Grum, F. Smričel, D. Sustarsic, F. Petric, Preotle Fam., K. Knaus, Mrs. Prapernik, J. Hocevar, F. Ruhes, M. Razlovsek, M. Šerle, J. Pucelj, D. Troha, M. Jirekowsky; po .50¢: Mrs. Galecnik.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA—Po \$30: A. Baznik; po \$20: M. Juratovac; po \$10: F. Pusnar, Mrs. Adamic, A. Kuchar, K. Warsek, Mrs. Potocnik, E. Bartel, M. Otonicar, M. Lupsina, E. Ule, M. Dreshar, R. Medvesek, J. Serich, Mrs. Fears; po \$1: K. Knaus.

DAR LISTU—Po \$5: J. Heraver, A. Centaj; po \$2.50: F. Urh; po \$1.50: J. Godec; po \$1: M. Selak, A. Bratkovič, M. Kocman, A. Stazinski, A. Hocevar; po .50¢: M. Šerle, L. Anžicek.

ZA BARAGOVO ZVEZO—Po \$10: Rev. F. A. Sedej; po \$1: Mrs. Kolenc, J. Ozanich.

ZA POPRAVILO SVETOGORSKE PODOBE - Po \$10.00: Mrs. Frances Stanger, Mrs. Frances Pajk; po \$5.00: Mrs. Ursula Strubelj; po \$2.00: Mrs. Frances Tomsic; po \$1.00: Mrs. Frances Jenko, Mrs. Faganel.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZA ROMARSKI DOM—Po \$40: Rev. J. Blazic; po \$20: L. Trontel; po \$10: F. Shircelj, N. N., J. Terlep, J. Shircelj; po \$6: M. Flajnik; po \$5: F. Pierce, A. Kastelic, J. Bradac, A. Beg, A. Centa, Romarji iz Barberton, Ohlo, M. Ahlin, C. Hocevar, V. Mole, F. Gregorcic, V. Hocevar, A. Klancar, A. Smerke, R. Fajdiga, Mrs. Simenc, Mrs. J. Jevnikar, Mrs. F. Novak, M. Lupsina, M. Marincic, M. Pisek, J. Simec; po \$3: M. Vrecko; po \$2: A. Zupancic, F. Smrke; po \$1.50: J. Jancar; po \$1: J. Hocevar.

ZA LUČKE—Po \$6: Mrs. Markel; po \$5: A. Rogina, M. Otonicar, M. Pirnat; po \$4: A. Centa; po \$2.50: F. Petric; po \$2: L. Trontel, V. Linton, J. Mramor, T. Plos, N. N., V. Kerzlsnik, A. Chesnik, V. Pogacnik, M. Perusek, Mrs. Tomsic, B. Strahan, F. Kovacic; po \$1.25: L. Jerin, A. Smarker; po \$1: A. Knaus, B. Omahne, M. Tomsich, F. Gregorich, M. Marincic, C. Hubers, Mrs. Leksan, A. Gradishar, A. Gradishar, M. Fisher, Mrs. Leskovec, M. Izanec, Mrs. Ostanek, F. Novak, R. Simenc, A. Kozel, F. Gregorcic, F. Smrke, A. Jesenko, J. Turk, K. Mandel, A. Kameen, M. Selak, F. Petric, A. Petric, P. Podgornik, F. Zagar, Mrs. Vastalo, K. Pozek, A. Drolc, M. Marincic, J. Hocevar, Mrs. Feuce, M. Sterk, Mrs. Bilthaver, J. Zupancic, A. Boldan, M. Stariha, A. Pirc, M. Zugel, A. Major, M. Marino, N. N., J. Strubel, Mrs. Petrovic, A. Reed, Mrs. Baserkrasel, Mrs. Prah, J. Fink, N. N., F. Arko, F. Gregorich, F. Gikar, B. Hunter, M. Strumbel, Mr. Plese; po .75¢: F. Musich, J. Kalcic; po .50¢: J. Jarc, M. Stark, M. Klobucar, M. Svab, N. N., H. Petac, R. Vertich, A. Cadonic, L. Lukanc, J. Gosak, N. N., A. Kozlevcar, M. Balkovac, A. Miller, Mrs. Zupan, J. Tomsic; po .25¢: M. Osterman, M. Malovrh; po .30¢: K. Knaus.

ZA SVETE MASE—Po \$90: F. Les; po \$45: M. Otonicar; po \$40: C. Dugar, M. Porenta, F. Kuncic; po \$30: A. Bregar; po \$25: J. Gottlieb, M. Stanisha, Bruder Druz; po \$20: Mrs. Knez, T. Haklin; po \$17: J. Jeza; po \$16: M. Jamnik; po \$15: L. Snyder, B. Palokovic; po \$13: M. Tursnik; po \$12: F. Klasich; po \$10: N. Janchan, M. Habjan, L. Dugar, A. Brodnik, Mrs. Rebek, M. Oblak, M. Rosenberger, A. Centa, J. Gacnik, M. Jenč, M. Grom, Marinesek, F. Gregorich, M. Barrett, F. Udovich; po \$8: F. Arko, A. Krapec, I. Govednik, A. Predan; po \$7: R. Gorup, J. Hiti, J. Lipersich; po \$6: L. Raddell, A. Savnik, M. Starcevic, F. Terselic, T. Luskovic, M. Vrecko, A. Gasper, J. Shircelj; po \$5: A. Stergar, M. Sustarsich, A. Bajt, M. Krainz, F. Longer, F. Kmett, F. Hocevar, J. Kocin, Mrs. Hocevar, J. Lewis, Mrs. Gear, M. Zore, A. Marinshek, A. Gale, F. Urh, K. Toporis, B. Strahan, J. Pauc, M. Kremzar, M. Svete, M. Malovrh, P. Cemazar, M. Kallister, N. Znidarsic, M. Somrak, M. Duh, M. Stmel, J. Zupancic, F. Turk, A. Baznik, J. Prosen, J. Moze, F. Slnkov-ec, L. Cebular, A. Kobe, M. Koznesic, Mrs. Kosmac, A. Komatar, J. Krall, A. Pelko, M. Mutz, M. Skulj, M. Klun, J. Zupancic, M. Kokal, C. Horvat, M. Lovrencek, C. Fischer, M. Selak, J. Zitnik, C. Kalan, M. Lavtizar, R. Simenc, Mrs. Malovrh, M. Curk, F. Novak, Mrs. Markel, M. Kozarevich, M. Centa, J. Lukezic, G. Lautar, J. Bredic, A. Fale; po \$4.50: J. Tomsic, J. Potokar, A. Marincic; po \$4: F. Gikar, M. Gerbetz, Mrs. Bilthaver, M. Rady, M. Sodec, Druz Ivansek, M.

Tomse, L. Gorjanc, K. Mandel, J. Turk, A. Kozel, C. Vergas, M. Bluth, J. Persheren, F. Kastigar; po \$3.75: J. Cantsar; po \$3.50: A. Novak; po \$3: G. Lustig, M. Della, M. Koski, F. Kovacic, F. Petric, Mrs. Tomsic, V. Pogacnik, V. Lusen, A. Bajt, R. Zupancic, F. Ruhec, A. Klobucar, A. Turner, A. Jurancic, A. Rogelj, C. Beton, M. Sterk, A. Sterk, A. Cekada, J. Majstevic, Mrs. Pilthaver, L. Lukanc, Mrs. Winter, J. Andolsek, J. Valasic, N. Golas, A. Rangus, M. Klemencic, F. Slapnicar, Mrs. Rasp, Mrs. Major, Mrs. Smith, po \$3: T. Plos, L. Jaeger, M. Hocevar, M. Papish, F. Baltus, J. Kocin, F. Smrdel, U. Linton, A. Vinzer, K. Zivalich, L. Trontel; po \$2.50: A. Semonic, M. Anzich, M. Strumbel, M. Vrascar; po \$2: M. Godec, Mr. Plese, M. Stark, A. Kocevar, L. Anzicek, U. Strubel, J. Strojjan, H. Osaben, T. Grum, P. J. Stampfel, J. Strubel, P. Jelar, J. Bergles, M. Perusek, M. Tavcar, K. Judnic, M. Stariha, M. Razlovsek, J. Krist, M. Hosta, J. Lekan, A. Rode, A. Androjna, Mrs. Kovach, F. Vrtochnik, T. Weymouth, M. Papesh, M. Spelich, Mrs. Ajster, J. Juricic, Bruder Druz, Mrs. Melavc, J. Shircelj, Mrs. Grdin, A. Seric, E. Loncaric, L. Bohan, J. Hocevar, M. Tekavec, J. Turk, M. Gaspic, H. Komater, T. Ajster, L. Gregoric, V. Volk, M. Spehar, R. Skufca, C. Groth, F. Nemes, M. Kastelic, A. Levar, J. Gosak, R. Spehar, K. Smolic, C. Shircelj, Plestso Druz, M. Ambroz, M. Ajster, K. Pozek, Mrs. Mesec, A. Tominec, C. Schuster, Mrs. Cervan, Mrs. Raffort, M. Podgornik, Mrs. Vastalo, L. Zabukovec, N. N., J. Glivar, F. Petric, Preotle Fam., F. Smrke, M. Sivic, D. Sustarsic, R. Mikovic, K. Ozegovec, M. Kaluza, M. Zagar, F. Pavlakovic, A. Ellis, A. Miller, U. Crnkovic, R. Banich, M. Furar, G. Grlic, M. Markovic, F. Jalovec, Pivado, M. Jugovich, M. Petric po \$1.50: M. Markovec, Mrs. Suhadolnik, J. Poje, J. Toplikar, H. Stampfel, M. Bozic; po \$1: A. Koritnik, F. Peternel, F. Mali, A. Kastelic, Mrs. Pelko, A. Mish, A. Marincic, A. Kos, F. Kozina, M. Spelich, J. Usnik, F. Zak, J. Vidgar, J. Zagar, J. Zupec, J. Spolar, Mrs. Potocnik, A. Plemel, A. Stariha, M. Kostansek, J. S. Anzlovar, S. Kavcic, Mrs. Poshe, Mrs. Tegel, Mrs. Klun, C. Vlasich, P. Lujbi, A. Strukel, M. Petan, M. Salatnik, A. Drolc, A. Ajster, Frangest Druz., F. Krall, T. Subic, K. Krall, E. Krall, R. Chefenik, M. Marincic, F. Novak, Mrs. Pretekel, Mrs. Petelin, M. Pisek, F. Kos, A. Slapnik, J. Zupancic, F. Lekan, J. Marincic, F. Judnik, Mr. s. Mihelcic, E. Slettar, Mrs. Drobnic, A. Cadonic, A. Mlakar, A. Pirc, M. Zugel, N. N., J. Ray, A. Ostronic, A. Zupancic, A. Sterle, M. Hibernik, F. Roltz, M. Klobucar.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, Mariji Pomagaj in vsem svetnikom za prejete milosti:

Anna Smarher, James Terlep,
Anna Madic, Neimenovana,
Mary Prijatelj, Mary Cesnovar
Ivanka Rems in Lojze Ambrožič.

CENIK MOLITVENIKOV DEVOCIONALIJ

1. Slovenske molitvenike imamo:

ZDRAVNIK MOJE DUŠE, vsebuje skoraj 400 strani, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z rdečo obrezo..... \$ 1.75.

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - namenjen posebno za take, ki imajo dobre oči..... \$ 1.00.

OBREDNIK III. REDA, s papirnatimi platnicami.. \$.50

2. Imamo v zalogi tudi **ROŽNE VENCE** različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$ 3.50.

3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$ 3.00 in \$ 5.00.

4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocionalije, kot na pr. kipe, svetinjce, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

AVE MARIA PRESS

BOX 608

LEMONT, ILLINOIS

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo tukaj pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois